Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 9. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го СІЧНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 17, 1984 No. 9. VOL. XCI.

Іменовано нового академічного декана в Менор коледжі

Дженкінтавн, Па. — Сестра Міріям Кляра, ЧСВВ, президент Менор джуніор коледжу повідомила, що Сестру Целіну Шкодин, ЧС ВВ, іменовано на пост академічного декана.

Сестра Целіна

Сестра Целіна має диплом магістра в освітній адміністрації з університету Віллянова і бакалявр в соціології з Сітон Голл університету. Сестра була настоятелькою манастиря Чину св. Василія Великого на Факс Чейсі. Вона також багато років вчила кляси від 2-8-ої в початковій школі св. Йосафата в Пармі, Огайо, і там же була директоркою через п'ять років. В тому часі журнал „Моментум", який видає Ассоціяція крайової католицької освіти, видрукувала її статтю.

Сестра Целіна також студіювала в Центрі для плянованих змін в Сейнт Луїс, Мо., і була членом груп, які виконували працю поновлення в манастирі Сестер св. Василія. Її праця включала сесії вишколу інших груп в Сан Антоніо, Тексас, Сейнт Луїс Мо., і в Кінгстоні, Канада. Сестра надальше є асистенткою дорадника Центру. В Менор коледжі вона була членом Ради Директорів.

Менор Джуніор Коледж дворічний коледж, де можна осягнути дипломи „ассошіейтет" в галузях здоров'я, комерції, математичних і загальних науках. Коледж заснували Сестри Василіянки в 1947 році.

Інформації щодо програм чи прийняття до коледжу можна осягнути, пишучи на адресу: Manor Jr. College, Fox Chase Rd. and Forrest Ave., Jenkintown, Pa. 19046, або телефонувати на число (215) 885-2360.

Відзначили 85-річчя української літератури в Канаді

Едмонтон, Альта (М. Ковалюк). — На програмі телебачення („Кейбл 10") тут у грудні 1983 року відзначили 85-річчя української літератури в Канаді.

З доповіддю виступив д-р Яр Славутич, професор-емерит Альбертського університету, що досліджує українську літературу по цей бік океану. Доповідач, показавши знімку першого українського поета в Канаді Івана Збури, накреслив сильветку його життя і творчости. І. Збура, фармер з Галичини, написав свій вірш „Канадійські емігранти" 30-го грудня 1898 року, незабаром після прибуття до Альберти. Цей перший твір тутешнього українського письменства був надрукований у „Свободі" приблизно місяць пізніше. Повний текст цього вірша передруковано в „Західньоканадському збірнику НТШ" (том 2, 1975), що його впорядкував також д-р Яр Славутич.

Заплянованo вшанування інших, пізніших поетів і письменників, що почали свою творчість у Канаді.

Влаштовують вакаційний курс у Римі

Рим. — Український Католицький Університет у Римі влаштовує XIУ Вакаційний курс від 21-го червня до 22-го липня 1984 року. Загальна тема курсу: „Напередодні Українського Тисячоліття". Теми викладів: Християнська філософія — основа християнського світогляду, Християнство і атеїстичний світогляд, Соціяльне питання в творах Митрополита Андрея, „Руська Правда" та її елементи християнського світогляду, Християнські елементи в українській літературі XIX століття, Сучасна українська мова: Вибрані питання, Італійська мова.

На Курсі викладатимуть: д-р Т. Кіс, д-р Ю. Старосольський, мгр А. Кравчук, д-р Л. Рудницьки, д-р В. Лев, д-р Б. Лончина. До участи в Курсі запрошені не тільки молоді, але й старші особи, що цікавляться повищими темами. Для студентів призначено теж деяку кількість стипендій на частинне покриття коштів.

Ближчі інформації про Курс дає проф. Василь Лев, 289 Wilton Rd., East Ridgefield, Conn. 06877; tel.: (203) 431-3785.

ЗАКЛИК

В неділю, 22-го січня 1984 року, сповняється 65-та річниця проголошення Соборности і 66-та річниця державної Незалежности України.

Рік-річно українська спільнота в ЗСА відзначає ту світлу річницю в особливо торжественний спосіб та включає у ці відзначування співмешканців цієї країни.

Президія Української Американської Координаційної Ради закликає свої відділи, організації, що є членами УАКР, та окремих громадян — прихильників, масово включитися по різних містах у відзначування Свята Державности 22-го січня та інформувати своє довкілля про День Української Незалежности.

Вивішення українських прапорів на українських установах і домах, відвідини місцевих властей і політиків, інформації для місцевої преси, радіо, телевізії, поруч із участю в Богослужбах і святочних зібраннях — повинні підреслювати у зв'язку із святкуваннями цієї світлої дати в нашій новітній історії, українську сучасну боротьбу з поневоленням України і з посиленою русифікацією, яка набирає в Україні щораз ширшого засягу.

Використаймо День Української Державности і Соборности не лише для внутрішньо-українського святкування, але й для посиленої інформації про поневолення України. Цим ми повинні звернути увагу вільного світу на право українського народу до самостійности і незалежности!

Президія Української Американської Координаційної Ради

Ню Йорк, січень 1984 р.

Представники громади зустрінуться з посадником Джерзі Сити

Джерзі Сити, Н.Дж. — Представники громади в Джерзі Сити, а також працівники в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу і видавництва „Свобода" та „Українського Тижневика", матимуть зустріч з посадником Джерзі МекКеном у четвер, 19-го січня ц.р., з нагоди Дня Української Незалежности. При цій нагоді посадник підпише проклямацію Українського Дня і визначить день вивішення українського прапору на щоглі біля американського зоряного прапору.

Зустріч, яку організує громада об'єднання біля Українського Народного Дому, відбудеться точно о год. 2-ій по полудні в міській ратуші. Збірка учасників в головному вестибюлі. Організатори просять молодечі організації прислати своїх представників в одностроях.

Громада в Елмайра Гайтс відзначить річницю державности

Елмайра Гайтс, Н.Й. — Місцева громада відзначатиме тут в неділю, 22-го січня ц.р., річниці проголошення самостійности і соборности України державними актами з 22-го січня 1918-19 років. Свято спонзоруватиме Відділ УККА.

Святкування розпічнеться Службою Божою в наміренні українського народу, яку відправить о. Филип Бумбар, парох української католицької церкви св. Миколая, о год. 9:30 рано. Співатиме церковний хор під дириґентурою Івана Ващишина.

Зараз таки після Служби Божої відбудеться церемонія вивішення українського прапора і передача проклямації проголошення Українського Дня, у якому візьмуть участь католицькі ветерани і громада. Церемонія відбудеться біля пам'ятника Тарасові Шевченкові напроти церкви св. Миколая.

Програма святкувань включає також святочний обід о год. 12-ій в церковній залі з участю американських представників, священства і репрезентантів української зорганізованої спільноти. Святочне слово виголосить ред. Ігор Длябога українською і англійською мовами. Вступи: 3.50 дол. для дорослих і 1 доляр для дітей. Зголошуватись треба на число телефону: (607) 733-3635, або 732-2400.

ПРЕЗИДЕНТ ХОЧЕ ЗБІЛЬШИТИ ДОПОМОГУ ДЛЯ САЛЬВАДОРУ

Вашінґтон. — Офіційний представник Білого Дому повідомив у четвер, 12-го січня, про те, що Адміністрація президента Роналда Реґена має намір звернутися до Конгресу, щоб схвалити 250 мільйонів долярів військової допомоги Сальвадорі, майже чотири рази більше, ніж передбачалося на цей рік.

Він також сказав, що Адміністрація плянує пов'язати цю пропозицію додаткової допомоги в 1984 році з другою пропозицією 350 долярів військової допомоги для Сальвадору на 1985 рік. Президент представить проєкт цього бюджету Конгресові 1-го лютого.

Щодо економічної допомоги для Центральної Америки в цілому, то Президент правдоподібно попросить Конґрес 400 мільйонів долярів цього року, приблизно половина з цієї суми призначена Сальвадорові.

Президентська комісія, очолювана колишнім державним секретарем Генрі Кіссінджером подала звіт Президентові свого розслідування положення в країнах Центральної Америки, закликаючи Президента і Конгрес надати негайно збільшену військову та економічну допомогу країнам цього району, включаючи п'ятирічну програму допомоги в сумі 8 більйонів долярів

У звіті говориться, що така допомога конечно потрібна з огляду на загрозливе вмішування Совєтського Союзу і Куби у справи країн Центральної Америки, що являє собою основну загрозу для ЗСА.

Одначе можна чути деякі голоси в Конгресі, які не погоджуються з оцінкою становища в Центральній Америці, зробленою президентською комісією. Наприклад, сенатор Данієл Мойниген заявив, що він не бачить конкетних доказів, які підтверджували б висновки комісії про те, що совєтсько-кубинський виклик становить загрозу інтересам ЗСА.

Обговорюючи пляни Адміністрації, високий представник Уряду заявив, що готується значне збільшення допомоги центральноамериканським країнам у 1985 році, яка досягне приблизно 1 більйон долярів.

В Польщі підвищують ціни тільки на деякі продукти

Варшава, Польща. — Опинившись в атмосфері загального незадоволення і обурення всього польського суспільства заплянованим на перше січня 1984 року значним підвищенням цін на продукти харчування, польський уряд спочатку відклав підвищення цін до 1-го лютого, а минулого тижня офіційно повідомив про залишення старих цін на такі продукти як харчова олія, свіжий сир та гірші сорти волового м'яса.

Вносячи поправки в запропоноване ще в листопаді підвищення цін, тепер польські власті вирішили дещо підрівняти і зрівноважити це підвищення. Наприклад, ціни на хліб мали підвищитися на 50 відсотків, тепер їх підвищать лише на 25.

Нові пропозиції відносно підвищення цін були опубліковані в польських газетах минулого тижня, де особливо підкреслюється різке збільшення цін на кращі сорти м'яса і ковбасу, яких властиво в крамницях немає зовсім.

Хоч польський уряд, можливо, початково запропонував перебільшено високі ціни, щоб потім могти дещо понизити їх рівень і тим самим заспокоїти доведене до відчаю населення, нові пропозиції відразу викликали різку критику навіть з боку офіційної проурядової профспілки, яка була створена офіційними властями, щоб якось заступити заборонену вільну профспілку „Солідарність".

Представники уряду зустрілися з представниками офіційної профспілки, які мали погодитися на підвищення цін і постаратися переконати робітників у необхідності такого заходу уряду, але представники профспілки відразу на зустрічі висловили свою критику.

Орган польської комуністичної партії газета „Трибуна Люду" писала, що „обговорюючи сучасну економічну і соціяльну політику, представники профспілки звичайно відкинули запропоноване підвищення цін". Але уряд все таки наполягає, що деяке підвищення необхідне.

„Трибуна люду" цитуючи заступника прем'єра-міністра Мечислава Раковського, заявила, що: він сказав представникам 60 відділів профспілки, що „уряд вважає підвищення цін необхідним".

Підвищення цін у Польщі вже віддавна становить важку політичну проблему, яка викликала бурхливі події 1956 року, демонстрації та заворушення в 1970, 1976 і 1980 роках. Два комуністичні лідери країни були скинуті у наслідок заворушень, а саме: Владислав Гомулка в 1970 році та Едвард Ґерек у 1980 році.

Американські кораблі знову обстріляли позиції друзів

Бейрут, Ливан. — Артилерія американських кораблів, які стоять у прибережних водах Ливану, обстріляла в неділю, 15-го січня, ракетні та мінометні становища в горах на схід від Бейруту після того, як вогонь з тих позицій обстріляв американську морську піхоту на бейрутському летовищі та підпалив склади пального.

Речник морської піхоти майор Деннис Брукс підтвердив у своїй заяві, що міноносець „Тетнол" також взяв участь у контратаці в цих перших відплатних діях військовоморської фльоти ЗСА в Ливані вперше за минулий місяць. Корабельна артилерія корабля „Ню Джерзі" також була в дії. Речник повідомив, що жертв з боку морської піхоти не було.

Майор Брукс не уточнив, хто стріляв з гір, але присутні на летовищі цивільні особи підтвердили, що ракетний та мінометний вогонь з гір походив з тих місць, які зайняті міліцією мусулманських друзів.

Речник Брукс також повідомив, що морська піхота теж використала всі свої вогневі засоби, включаючи 155 міліметрові гармати, в цьому бою, який тривав три години.

Речник Пентагону зі свого боку заявив, що в цьому бою було зроблено 120 вистрілів, тобто вдвоє більше, ніж у попередній відповіді американської корабельної артилерії в грудні минулого року.

Артилерійсько-ракетна перестрілка між друзами та американськими силами розпочалася о годині 3:30 по полудні, коли ракети потрапили у склад пального, він загорівся, а кулі протилетунської зброї та кулеметів з гір посипалися на морських піхотинців і на будинок на летовищі, де було понад 500 осіб, які чекали на відліт літаків. Кулі розбили кілька шибок у будинку та в одному літаку, але жертв серед цивільних подорожуючих не було.

Майор Брукс сказав, що обстріл тривав до години 6:30 по полудні, а через годину розпочався нормальний летунський рух на летовищі.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц заявив кореспондентам, що він під час зустрічі з міністром закордонних справ СССР Андреєм Громиком має в пляні порушити цілий ряд проблем тісно пов'язаних з погіршенням відносин між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом, які, на його думку, можна розв'язати тільки шляхом розмов між двома сторонами. Шулц має добру волю вислухати нарікання СССР, які він опісля передасть президентові Роналдові Реґенові і його співробітникам на засіданні кабінету. На запитання кореспондентів чи він вірить в успішність розмов з Ґромиком, Шулц відповів, що так, бо інакше він навіть не починав би тієї справи. „Я надіюся, — заявив Дж. Шулц, — що Громико думає так само". Як відомо, державний секретар ЗСА має зустрінутись з Ґромиком у Стокгольмі в середу, 18-го січня ц.р.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II є дуже задоволений рішенням Уряду ЗСА встановити повні дипломатичні зв'язки з Апостольською Столицею, — заявили ватиканські речники, які зустрічалися з президентом Роналдом Реґеном у Вашінґтоні 12-го січня ц.р. Архиєпископ Піо Ляґі, апостольський делеґат в ЗСА, був прийнятий Президентом і відбув з ним чемностеву розмову. Вілліям Вилсон, перший амбасадор Америки до Ватикану, який раніше був там тільки представником Президента, також брав участь у згаданій розмові.

СЕНАТОРИ ГОВАРД БЕЙКЕР, лідер республіканської більшости в Сенаті, і Чарлз Матаяс, відлетіли до країн Латинської Америки, де вони мають в пляні відвідати Бразилію, Арґентину, Перу і Панаму на протязі шести днів. Сен. Ч. Матаяс, голова сенатської підкомісії закордонних зв'язків і міжнародної торгівлі, хоче особисто довідатись про потреби економічної допомоги згаданим країнам. „Ми наміряємося отримати інформації з першої руки про фінансову ситуацію в Латинській Америці", — заявили згадані сенатори.

КИТАЙСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ і прихильники теперішнього уряду на Тайвані відбули багатолюдну демонстрацію у Сан Франсіско, Каліф., проти прем'єр-міністра Китайської Народної Республіки Чао Ці-янґа, який перебував в ЗСА в офіційному характері. Перед тим, речники націоналістичних організацій заохочували прем'єра Чао залишитись в ЗСА і попросити американський Уряд про політичний азиль. Цю заяву націоналістів надрукували китайськомовні газети в ЗСА і деякі анґгломовні, зокрема в Каліфорнії, яка є базою основної діяльности тайванців і тих, які раніше покинули Китай та поселились настало в Америці. Гаррісон Лін, колишній президент найбільшої китайсько-американської організації, заявив кореспондентам, що націоналісти будуть ще пробувати намовити прем'єра до втечі. Антикомуністична китайська ліга обвинувачує китайських комуністів на материку, що вони вбили 70 мільйонів їхніх земляків.

ДЖЕЙМС ГАРПЕР, який вкрав і передав совєтам важливі технологічні матеріяли, що їх Москва зможе використовувати для продукції модерної зброї, може отримати вирок смерти, якщо федеральна лава присяжних і суддя визнають його винним за шпигунство в користь СССР. Він не тільки порушив федеральні закони щодо шпигунства, але й передав секретні документи, мапи й інші матеріяли, які мають тісне пов'язання з обороною ЗСА. „Передача важливих оборонних матеріялів, може загрожувати життю американських громадян і тому така діяльність є рівнозначна із зрадою батьківщини", — заявляє прокуратура у Сан Франсіско, домагаючись найвищого виміру кари для Гарпера.

СУДДЯ ЕНТОНІ Скотіло з повіту Кук в Чикаґо заявив, що колюмніст Майк Ройко має право покинути працю в газеті „Чикаґо Сан-Таймс" і співпрацювати з конкуренційною газетою „Чикаґо Трібюн" після того, як перша газета змінила власника, що ним став австралійський видавець Руперт Мирдок. Суддя Скотілло підкреслив, що справу п'ятилітнього договору М. Ройка суд мусить розглянути окремо, бо тут йдеться вже про фінансові, а не етичні справи.

ПОНАД 424 БІЛЬЙОНИ Уряд ЗСА може заощадити на протязі трьох років, якщо він погодиться приняти 2,500 пропозицій і переставити усі федеральні операції на більш бизнесову стопу, — заявили члени президентської економічної ради, які на протязі кількох місяців студіювали урядовий бюджет, дефіцит Уряду, витрати на соціяльні програми, оборону тощо. Деякі з членів переконані в тому, що ЗСА мусять почати контролювати свої витрати, щоб не допровадити економічної системи до цілковитої катастрофи.

Адріян Бриттан дістав велике завдання

Джерзі Сити, Н.Дж. (Л. Волянська). — Прощаючись з членом музичного факультету університету Нотр Дам Адріяном Бриттаном останньої весни і висловлюючи думку всіх — студентів, слухачів і критиків, Мері Атлі (Atley) з Савт-бендської „Трібюн", після багатьох найвищих похвал для молодого музики, скрипаля, дириґента і музичного директора, сказала, що відходить він з високої школи Нотр Дам, сподівано, до речей більших і вищих.

Маестро Адріян Бриттан на відвідинах у редакції „Свободи".

І так воно і сталося у цьому випадку, як про це члени редакції щоденника довідалися з недавніх відвідин маестра Адріяна Бриттана в „Свободі", коли він розповів тут про його новий контракт з Чикаґським оперним театром, де він дириґуватиме оперу „Продана наречена" Сметани — всі шість вистав. Це призначення означає, що мгр А. Бриттан вже незабаром виїде до Чикаґо з Ню Йорку, де він проживає разом зі своїми батьками, відколи повернувся з міста Савт Бенд, Індіяна, осідку університету. Місяць лютий і березень він керуватиме пробами нової постановки цієї відомої опери видатного чеського композитора Берджіха Сметани, а сама опера ставитиметься цілий місяць квітень.

За А. Бриттаном вже добрий шлях музичного вияву, хоч він ще відносно дуже молода людина. Про його блискучі виступи як скрипаля писала наша і чужа преса не раз. Так само високо визначився він у його професійній праці музичного директора і дириґента. Власне, його „найсильніша любов" — це дириґентура оперою і якраз тому він сам залишив працю в ун іверситеті, де дириґував у першу чергу симфонічною оркестрою, а побіч дириґентства треба було теж уділяти багато часу педагогічній діяльності. Тепер він відданий цілковито опері. Це нове призначення — керувати постановкою „Проданої нареченої" якраз співпало з його найбільшим професійним бажанням.

Народився Адріян Бриттан в Німеччині, в Міттенвальді, в 1948 році. Разом з батьками, Романом і Теодорою, любителями і знавцями музики, переїхав незабаром до ЗСА. Музики почав навчатися малим хлопцем у свого батька, що є скрипалем; але основну музичну освіту Адріян здобув, попри навчання у Фордгам університеті (він має ступінь бакалавра з біології звідси) в Мангеттен Скул оф Мюзік, де здобув бакалявреат спочатку з гри на скрипці (1971), потім дві магістерки: одну з гри на скрипці та другу — з дириґування.

Талановитий учень музики мав щастя вчитися у визначних учителів, зокрема в дириґента Метрополітальної опери Джорджа Шіка, дириґента нюйоркської Міської опери Ентоні Каполи та дириґентів Вілляма Смита й Оттавіо Де Роза. Не менш визначними були учителі його з кляси скрипки, кляси камерної музики та взагалі з усіх сливе музичних предметів, бож у Ню Йорку, без сумніву, скупчуються чи не найкращі професорські сили музичної Америки. Під час студій

Закінчення на ст. 6.

У СВІТІ

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ справ понад 40 мусулманських країн зібралися в столиці Марокко Рабаті, щоб накреслити порядок дня для ісламської конференції, яка розпочалася в понеділок в Касаблянці, Марокко. На першому засіданні міністри вислухали сумну доповідь генерального секретаря конференції про роздори в мусулманському світі. Генеральний секретар Габіб Чатті сказав, що від часу останньої конференції, яка відбулася три роки тому в Мецці, криза серед мусулманських країн значно поглибилася і становить велику загрозу мусулманському світові.

КОЛИШНІЙ МІНІСТЕР ОБОРОНИ Ізраїля Арієль Шарон після того, як його кандидатуру на високу посаду в іміґраційній установі відкинули, накинувся на своїх колеґ партії Герут за їх відмову надати йому міністерський порфель в уряді прем'єр-міністра Їцака Шаміра. Партія Герут назначила Шарона головою іміґраційної установи, але один із впливових членів партії Аріє Дульцин зумів перемовити центральний комітет партії, який не затвердив Шарона на цьому становищі. З приводу цього Шарон заявив: „Не можна обвинувачувати Дульцина в тому, що я не займаю жадної посади в уряді, він також не є відповідальний за те, що я майже рік сиджу вдома і орю трактором на фармі."

ПІСЛЯ ТРЬОХДЕННОГО перебування прем'єр-міністра Китаю Чао Ці-янґа у Вашінґтоні та переговорів з найвищими офіційними американськими представниками, включаючи президента Роналда Реґена, державного секретаря Джорджа Шулца і секретаря оборони Каспара Вайнберґера, ЗСА і Китай підписали угоду про наукове і технологічне співробітництво між обидвома країнами. Китайський гість відлетів у четвер з Вашінґтону до Сан Франсіско. Потім Чао відвідав Ню Йорк, а звідси відлетить до столиці Канади Оттави.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Політичне значення визнання Ватикану Америкою

Дня 10-го січня 1984 року американський Уряд офіційно визнав Ватикан як незалежну папську державу після 117-річної перерви, коли то в 1867 році Америка зірвала існуючі тоді дипломатичні зносини під натиском антикатолицької аґітації в Америці.

Відновлення повних дипломатичних зв'язків було уможливлене рішенням Конґресу в 1983 році, який уневажнив постанову зірвати такі дипломатичні зв'язки в 1867 році.

Коротке повідомлення про це визнання, яке проголошено рівночасно у Ватикані і Вашінґтоні, звучало:

„Апостольська Столиця і З'єднані Стейти Америки, бажаючи далі розвивати взаємні вже існуючі приятельські зв'язки, вирішили у спільній згоді встановити дипломатичні зносини на поземі апостольської нунціятури по стороні Апостольської Столиці і амбасади по стороні З'єднаних Стейтів починаючи від сьогодні 10-го січня 1984 року".

Рівночасно президент Реґен іменував Вілліяма А. Вилсона, свого приятеля-католика, на пост американського амбасадора у Ватикані. Теперішній апостольський делеґат у Вашінґтоні, архиєпископ Піо Ляґі, був підвищений до ступеня нунція і очолив ватиканську амбасаду у Вашінґтоні.

Як це, звичайно буває у демократичних країнах, таке рішення зустріло значні голоси опозиції, в більшості зі сторони різних протестантських і баптистських церковних організацій, та також деякі голоси спротиву від жидівських організацій.

Критики закидають Урядові, що визнання Ватикану як самостійної держави порушує важливу точку з Першої Поправки до конституції („Фирст Амендмент"), яка яскраво і точно визначує відокремлення Церкви від держави, як і вважають, що визнання Ватикану, як католицької держави, є зломанням американської конституції.

У відповідь, речники Білого Дому повідомляють, що американський Уряд визнає, що Апостольська Столиця є міжнародною персональністю, відрізненою від Римо-Католицької Церкви. Апостольська Столиця є міжнародним центром дипломатичної діяльности..." Далі в повідомленні сказано, що ціллю відновлення дипломатичних зв'язків є „поліпшення зв'язків і поставлення ЗСА на рівні з 107 іншими країнами світу, які втримують такі дипломатичні зв'язки з Ватиканом".

Дипломатичні кола у Ватикані оцінюють це рішення як найважливіший здобуток ватиканської дипломатії по встановленні певних дипломатичних зв'язків з Великобританією в 1982 році після 400 років розриву.

Важливою причиною встановлення дипломатичних зв'язків з Ватиканом, як повідомляють з Білого Дому, є особистість теперішнього Папи Івана Павла II, який втішається великою популярністю президента Реґена, як теж ряду членів кабінету численних членів Конґресу та загальною пошаною серед американського народу.

Існують, однак, припущення, що не всі католики в Америці привітали ці нові звязки з Ватиканом з ентузіязмом і великою надією. Є побоювання, що новий статус Ватикану у відношенні до американського Уряду може спричинити нову хвилю антикатолицизму в Америці хоч би прямо з людської заздрости тощо.

Ми віримо, що таке визнання може вийти тільки в користь американського Уряду у його закордонній політиці. Ватикан має духово-моральний вплив і контролю над понад 700 мільйонами католиків у світі як і теперішній Папа втішається добрим іменем серед народів Третього світу, для яких він старається за поліпшення їхнього економічно-соціяльного і культурного життя.

Для українських католиків підвищення Ватикану у дипломатичному визнанні Америки не може не викликати радости, тим більше, що теперішня політика Ватикану в обороні української Церкви в підпіллі чи допомога у творенні нових українських католицьких епархій у вільному світі є корисною і конструктивною в порівнянні з цим як це було за інших папів в минулому.

У загальному, дипломатичне визнання Ватикану Америкою має велике історичне значення для ЗСА, Ватикану як і для всіх інших сил, які борються за свободу, за повне релігійне визнання та загальні демократичні права у світі.

Іван Фур

ПЕРЕД ЮВІЛЕЄМ ХРИСТИЯНСТВА РУСІ-УКРАЇНИ

Маємо не повних п'ять років часу на підготову ювілейних святкувань 1000-річчя християнства Русі-України. Наша преса писала і пише на цю тему, дає багатющий матеріял, поради і вказівки, як ті святкування накраще і успішно перевести.

Наші владики на чолі з Патріярхом Йосифом винесли в тому напрямі ухвали, покликали головний Ювілейний комітет, який очолив Митрополит Помісної УКЦ в Канаді Максим. У вересні 1980 року відбулася нарада наших владик Північної Америки у Вінніпеґу, де обговорено програму ювілейних святкувань та ухвалено, що „...конечною річчю є скріпити і оживити ювілейні комітети, не тільки на поземі поодиноких епархій, але також в поодиноких парафіях, всюди треба перевести програму духової обнови, щоб нарід гідно і святочно відмітив і відсвяткував цю преважну річницю".

Та від того часу минуло три роки, а в багатьох парафіях ще не покликано ювілейних комітетів, не випрацьовано відповідних програм, в тому напрямі робиться небагато, або нічого. Та праці багато і її треба починати сьогодні, бо завтра буде пізно. Парафії живуть і працюють, як уміють, дата ювілею в багатьох малознана, над нею ніхто не думає, не приготовляється для її відзначення. Таку програму треба випрацювати і нею зацікавити поодинокі парафії проводові нашої Митрополії і епархій.

Ювілей повинен мати соборницько-релігійно-національний характер. Наукові товариства приготують наукові видання, щоб дати українській громаді, а особливо західньому світові, ясний образ українського християнства та відкинути зазіхання Російської Православної Церкви присвоювати собі цю світлу дату, 988 року.

Що конкретно нам робити і як приготовити мирян до цього світлого ювілею, щоб ці святкування були корисні і успішні та стали дороговказом для нових поколінь та їхніх релігійно-обрядових і національних обов'язків.

Духова обнова мирян

Це одно і головне завдання ювілейних комітетів. Духовні вартості в теперішньому часі, зматеріялізованому світі, пішли в забуття. Сьогоднішня людина потребує духової і моральної настанови. Віра, любов, мораль, правда і справедливість мають бути дороговказом для наших мирян у щоденному житті, бо це ті християнські цінності, які підносять людину до висот до Бога. Треба змагатися за вищі і кращі християнсько-моральні і духові вартості, ширити християнську любов в родині, парафії, громаді, товариствах та організаціях.

Духові вартості були, є і будуть усе цінні, незнищимі, але їх треба постійно відновлювати і їх плекати. Якраз ті вартості зберіг наш народ століттями в найтяжчих часах нашої історії, в часах різних ворожих окупацій. Церква не тільки дбала про спасіння душ своїх мирян, але виховувала їх релігійно, національно, ширила освіту, науку, мистецтво і релігійні та народні традиції.

До духовного обновлення йдемо дорогою молитви, посту, покути, взаємної любови і співпраці, поглиблення релігійного життя, участи в святих Літургіях та активної участи в церковних братствах і товариствах.

Братство молодих подруж

Окремим питанням у нашій Помісній УКЦ є наша молодь і молоді подружжя, які часто відходять до інших Церков, або перестають їх відвідувати і своїх дітей не виховують в християнському дусі. На це складається багато різних причин; теперішні ліберальні думки, просування атеїстичних ідеологій, мішані подружжя, які ніяк не причиняються до росту наших парафій і нашої громади, легковажне ставлення до подружнього життя, цивільні шлюби, часті розводи, розбиття родини, та перетяження священиків адміністраційними обов'язками, які абсорбують багато часу і їм вже вистачає часу на духовну опіку і працю з молоддю.

Тут допоміжним для священиків будуть добре організовані і ведені братства молодих подруж, завданням яких буде працювати з молодими подружжями, студіювати їхні проблеми, плекати родинну культуру та вчити, як спільно розв'язувати родинні клопоти і потреби. В цій цілі братство буде відбувати свої сходини, давати доповіді на релігійно-родинні і громадські теми та підготовляти молодь до подружнього життя. Відшукувати молодь і молоді подружжя, які стоять осторонь нашої Церкви, школи і молодечих організацій. Впливати і заохочувати подружжя, щоб вони виховували своїх дітей в релігійному і національному дусі, та зберігали релігійні традиції, спадщину наших предків та ширили взаємну любов і співпрацю.

Коли наші молоді жінки уміють знайти дорогу до різних урядових осіб, сенаторів, конгресменів і їх приєднувати для української справи, то тим легше буде промовити і привернути ці байдужі і втрачені для нашої Церкви молоді родини і взагалі молодь.

(Продовження буде)

С. Яр. Кальба

З моїх розмов і зустрічів

Співпраця зі студентами Канади

Від мого приїзду до Вінніпеґу в кінці 1966 року на пост екзекутивного директора Централі КУК-у, я докладав усі зусилля, щоб співпраця КУК-у зі студентами, репрезентованими СУСК-ом, була найкраще наладнана. В роках 1969, 1970 і 1971 вперше за час існування КУК-у працю СУСК-у субвенціоновано з фондів КУК-у. Рівночасно з боку Централі КУК-у пороблено заходи перед Федеральним Урядом для признання СУСК-ові грошових дотацій на переведення їх конгресів у Вінніпеґу, Ванкувері й Тандер Бей на інші проєкти праці, що принесло СУСК-ові десятки тисяч долярів.

У часі тих довгих років було багато моментів дуже близької співпраці, але були й дуже напружені ситуації з уваги на гостро непримириме становище СУСК-у в таких справах, як демократизація статуту КУК-у в обороні більшости і віддемократизація конституції Канади, в обороні прав меншостей. Найновішою гарячкою був їхній комітет за звільнення Валентина Мороз та інших українців, засуджених під совєтським режимом. Такою страшенно напруженою ситуацією був виступ СУСК-у в жовтні 1971 р., в якому взяло участь 38 студентів із усіх сторін Канади.

Цей Конгрес був одним з найважливіших з уваги на заповіджену участь прем'єр-міністра П'єра Е. Трудо, над чим ми працювали цілими місяцями. За всіми даними, які мені вдалось дістати з Оттави, на тому Конґресі КУК-у прем'єр-міністер запланував проголосити для цілої Канади нову політику багатокультурности. Конгрес відкрито в престижевому готелі Форт Ґаррі в п'ятницю увечері, 8-го жовтня 1971 року, але несамовита напруга і пресія панувала в готелі вже від двох днів, бо від середи група студентів з Комітету за Звільнення Мороза масово засіла на сходах до конгресової залі з плякатами, що вони голодують доки прем'єр-міністер не прийме їх вимог. У тій ситуації грозило, що прем'єр-міністер відкличе свій приїзд, а якби навіть приїхав — то грозило розбиттям Конґресу, бо частина інших делеґатів підтримувала виступ студентів.

У суботу вранці М. Бойцун іменем голодуючих студентів заповів голодівку до успішного кінця, а бюро прем'єр-міністра хотіло за всяку ціну оминути ту конфронтацію. Того дня я був безперервно на телефонах з Оттавою і купався у своєму власному поті.

Студенти були неуступчиві і тому біля 3-ої години по полудні я запропонував Д. Томпсонові, асистентові Трудо з яким я полагоджував цілу справу, щоб приняти делеґацію студентів на коротку зустріч, або відкликати участь прем'єр-міністра в бенкеті, який має відбутися, за три і півгодини. На відповідь я чекав повних 60 хвилин. В 4-ій годині подано мені конфіденційну записку від Томпсона, щоб делеґати студентів з'явились у його кімнаті ч. 530 точно о годині 5:05, після чого відбудеться зустріч з прем'єр-міністром в кімнаті ч. 526. Цю записку я маю в моєму архіві по сьогодні. Опісля виявилося, що гості з Оттави, в часі розмови зі мною телефоном кружляли в гелікоптері над готелем, до якого вони увійшли бічним входом непомітно для нас усіх.

І так відбулась зустріч прем'єр-міністра Трудо зі студентами, яким він прибіцяв інтервеніювати в справі В. Мороза на „гуманітарній базі і при відповідній нагоді". Це врятувало 10-ий Конгрес КУК-у всього на одну годину перед відкриттям бенкету, на якому Трудо представив нову політику багатокультурности і заповів підтримку Уряду для збереження в Канаді всіх національних культур, які закорінились в країні. Цю політику, відтак, примінено в Австралії і, до певної міри, її наслідували Уряди ЗСА.

У конгресовому бенкеті взяло участь 783 особи, заповнивши по береги дві великі залі, які получено телевізорами. Історичну промову прем'єр-міністра Трудо нагороджено грімким „Многая літа". Студенти співали найголосніше.

Конгрес закінчився 11-го жовтня, а 12-го жовтня 1971 року прем'єр-міністер Трудо післав мені з Оттави особисто листа такого змісту:

„Dear Dr. Kalba,

I am most appreciative for all the work you did to make my visit to your Congress so enjoyable and interesting. Your cooperation with my staff with respect to the „Set Them Free" Committee was most helpful and I am grateful for your assistance.

I hope you will take a well deserved rest after organizing such a successful Congress.

My best wishes.

Yours sincerely,
P. E. Trudeau"

У наступних роках Централя КУК-у за моїми заходами спонзорувала за державні субсидії літні вакаційні проєкти, що дало можливість затруднити цілий ряд українських студентів з усіх центрів Канади. В кінці серпня 1980 року мене запрошено з доповіддю на Конгрес СУСК-у в Едмонтоні, де президентом СУСК-у вибрано Михайла Марина з Торонто, з яким ми співпрацювали на XIII Конґресі КУК-у, останньому, який мені приходилось відбути в половині жовтня 1980 року у Вінніпеґу.

Негайно після мого від'їзду з Вінніпеґу, я поселився в Торонто і став студентом політичних наук на Торонтонському університеті. Одного дня я прийшов на першу лекцію семінара „Topics in Comparative Communism", до участи в якому проф. Г. Скіллінґ прийняв всього 15 студентів 4-го року враз зі мною. Перед початком лекції, коли я розмовляв з сусідкою англійкою за столом, до нас підійшов студент, який ніяк не міг повірити, щоб за цих три тижні часу я міг з'явитись в Торонто на його семінарі. Тому він запитався по-англійськи чи „припадково я не є д-р Кальба з Вінніпеґу". І таким чином урядуючий президент СУСК-у і колишній екзекутивний директор КУК-у заприязнились, як студенти-товариші одної кляси.

Михайло Кучер

ЯКОГО ПОЛІТИЧНОГО КОЛЬОРУ ФРАНЦІЯ?

З погляду закордонної політики Франція-країна з найкращою політикою. Президента Міттерана вибрано демократичним голосуванням. У внутрішній політиці президент в крайньому випадку вживає примус, якщо того вимагає престиж країни.

Навіть комуністична „Л'Юманіте" признає, що президент користає із авторитету. А „Ле Фіґаро" пішов навіть далі. Політиці Міттерана противилась би тільки його власна партія, якби не була при владі. Який галас підняли б соціялісти і ціла лівиця на присутність французького війська в Ливані, або на інтервенцію в Чаді?

Мало того Міттеран поставив праві і консервативні кола в непевне становище. Він позбавив їх можливости критики. Навіть ґолісти мовчать.

Щоправда консервативна опозиція критикувала Міттерана за його опозицію до американської акції в Ґренаді. А в комуністичній партії, яка на очах тратить вплив, тільки Ж. Марше виявив обмежене незадоволення урядом Міттерана. Більшість французів погоджується з президентом у справі розміщення нової американської атомової зброї у Західній Німеччині. Люди переконані, що має бути рівновага в атомовому зброєнні зі Совєтським Союзом.

Сімдесят п'ять відсотків французів відносяться неґативно до протестів проти розміщення у Західній Европі нової американської нуклеарної зброї. Франція має власну, хоч невелику, атомову зброю, щоб відповісти на совєтський напад. Це зброя, що її створено ще при де Ґолі. Вона має підтримку навіть серед французьких комуністів. На цю зброю погоджується навіть Жорж Марше, найбільший сталініст серед европейських комуністів. Президент Міттеран не погоджується, щоб свою нуклеарну зброю приєднати до загальної західньоевропейської нуклеарної зброї, або арсеналу. Ця зброя — найбільша підстава незалежности Франції серед західніх европейських союзників.

Французькі соціялісти фактично йдуть слідами ген. де Ґоля, який був проти поляризації стосунків СССР — ЗСА.

Міттеран також хоче затримати зв'язок з французькою Африкою. Африка для Франції–проблема тільки політична, а не військова. Французький президент запропонував Західній Німеччині співпрацю штабів збройних сил на випадок кризи. Ця політика має на меті дещо відтяжити ЗСА та зменшити американську відповідальність на випадок збройного конфлікту зі Совєтським Союзом. Французи переконані, що Міттеран реалізує політику ген. де Ґоля. Він має на увазі „сферу европейської безпеки" від Атлантійського океану до Уралу.

Політика Міттерана промостила Франції шлях до впливу на міжнародні події та позбавила країну від неприємної психології кризи, що її, наприклад, переживає Західня Німеччина, із своїм псевдопацифістичним рухом.

Політика Франції динамічна в міжнародному маштабі. Тільки Міттеран протестував проти воєнного стану в Польщі. Він вважає, що Европа має залишити політику Ялти.

Внутрішнє становище Франції значно гірше від міжнародного. Економічне становище нелегке. Радикальні соціялістичні гасла не допомагають. Статистика каже, що 53 відсотки соціялістичної партії підтримує політику Міттерана. Без огляду на помітний спротив, американізація Франції йде вперед. Але серед населення престиж президента зменшується. Французи починають жаліти, що вибрали Міттерана президентом. Він зустрівся також з опозицією Церкви. Політика націоналізації банків струснула країною.

Економічні реформи соціялістів викликали помітне безробіття. Уряд обмежує допомогу безробітним і на тому думає заощадити 1.5 мільярда долярів. 200,000 молодих робітників не має забезпечення від безробіття. Конституція Франції забезпечує президента від невдач. Як кажуть у Франції — він має час вчитися на власних помилках.

„Ль'Експрес" дає такі відомості: зріст народної продукції рівняється 0.5 відсотка. Інвестиції зменшилися на 3 відсотки, експорт побільшився на 2.7 відсотка. Безробітних має Франція 2.4 мільйона. Інфляція рівняється 11 відсоткам. Вартість франка 4.9 за американський доляр.

Країна має велику польську еміґрацію.

ВІДДІЛИ ЛИВАНСЬКОЇ АРМІЇ та міліція друзів вели в четвер, 12-го січня, сильну артилерійську перестрілку в той час, як спеціяльний посланець президента Роналда Реґена на Близький Схід Роналд Рамсфелд відбував у Дамаску переговори з сирійськими офіційними представниками про спосіб розмежування воюючих фракцій

Проф. д-р Петро Стерчо

ЗВІДКИ ПРИЙШЛО ХРИСТИЯНСТВО НА РУСЬ-УКРАЇНУ?

I.

У липні 1983 року вийшла друком у Видавництві „Америка" у Філядельфії, за апробатою Митрополита Стефана Сулика та накладом Митрополії Української Католицької Церкви у ЗСА, 222-сторінкова книжка о. Степана Папа п. н. „Початки християнства на Закарпатті". Передмову до книжки написав відомий історик Української Церкви на Закарпатті о. проф. д-р Атанасій Пекар, ЧСВВ, а мовну коректу переводили мґр Іван Скочиляс і сл. п. д-р Лев Миґловський. Книжка багатоілюстрована й має коротке резюме в англійській та німецькій мовах.

У своїй передмові до книжки о. Атанасій Пекар ствердкує, що „дослідження о. Ст. Папа мають солідне наукове й архівне підґрунтя, хоч часом у своїх доводах вони видаються нам революційними і відважними". У чому полягає ця революційність чи, може краще сказати, ревеляційність історичної праці о. Степана Папа? Насамперед вона відкидає усі дотеперішні теорії про християнізацію українського народу й ставить відважно свою тезу, яку систематично обґрунтовує на основі недоступної для багатьох істориків літератури, археологічних дослідів і ґрунтовної аналізи трактованих історичних подій. Автора заінтриґувала заввага проф. Івана Огієнка (тодішнього Архиєпископа Холмського, а пізніше Митрополита Української Греко-Православної в Канаді) про те, що, розглядаючи питання, звідки прийшло християнство на Русь-Україну, „треба звернути увагу на ролю закарпатських українців, що прийняли грецьке християнство за сто років перед нами. Володимир добре знав про них і міг також узяти собі звідти потрібних йому священиків, що говорили мовою дуже подібною до мови киян". Так писав Митрополит Іларіон у своїй праці, виданій у Празі в 1942 році.

У своїй надзвичайно скрупулятно удокументованій праці (на 202 сторінки науково-дослідного тексту книжки автор відсилається 440 разів до джерел), о. Степан Пап приходить до висновку, що „Історичне Закарпаття — це перша частина українських земель та взагалі слов'янська, яка стала християнською і своїм священством і Єрархією христила Русь-Україну і дала Русі-Україні перше українське священство і українську Єрархію". (Підкреслення в ориґіналі, ст. 188). Щобільше, автор твердить, що вже княгиню Ольгу навернув на християнство прибувший із Закарпаття о. Григорій, який відтак їздив з нею до Царгороду, а навіть її по-християнськи поховав. Рівнож він доказує, що християнізацію Русі-України за князя Володимира Великого, а відтак за Святослава і Ярослава Мудрого переводив закарпатець Архиєпископ Іван, який, до речі, за володіння Ярослава Мудрого, в 1020 році перевів також канонізацію вбитих Святополком Окаянним своїх братів Бориса і Гліба (ст. 192-193).

Дійшовши до таких висновків, о. Степан Пап, сам син Закарпаття, неначе вибачається за те, що ставить карпатських українців у передові лави християнізаторів у хрищені Русі-України. Сам він каже: „Ця частина нашої праці, яка вказує на участь закарпатців у хрищенні Русі-України, взагалі не зменшує християнізаційну роботу християн Київської Руси, число яких по всіх просторах Руси вже було замітне. Навпаки, хоче вказати на генія Володимира Великого, який христив Русь–Україну власними силами, бо Закарпаття було в той період частиною Київської Руси, України" (Ст. 199). На нашу думку, автор не має причини вибачатися. Навпаки! Він має право радіти із своїх висновків, до яких дійшов він на підставі солідної дослідної праці.

Ствердивши проникання християнства з побережжя Чорного Моря на українські землі спорадично вже від часів побуту апостола Андрія Первозванного в Україні, о. Ст. Пап наголошує і те, що „приходило християнство на українські землі також із південного заходу через Закарпаття," бо Історичне Закарпаття вже в I та II сторіччях межувало з кордонами римської імперії. Крім того „наші тиверці, уличі і білі хорвати із Закарпаття служили в римськім війську", що дало їм можливість „ближче пізнати християнство і його прикмети" (ст. 15). Але населення Закарпаття прийняло християнство масово від слов'янських апостолів Константина-Кирила й Методія, які вирушили в дорогу з Константинополя на Велику Мораву в 862 році, але прибули туди щойно на весні 864 року. Тому, що в 863 році франконські війська плюндрували територію Великої Моравії, Кирило і Методій зупинилися на Історичному Закарпатті, що входило у склад тодішньої Болгарської держави, яку вони охристили й залишили там уже священиків і єпископа. Щойно після того вони пішли на Велику Мораву. На Велику Мораву вони вже взяли із собою учнів з Історичного Закарпаття в особах Горазда, Сави, Лаврентія й інших. Горазд був висвячений на єпископа й після смерти Методія успадкоємив його великоморавський та панонський стілець, але через переслідування східнього християнства на Великій Мораві він повернув на Закарпаття.

У своїй аналізі історичних фактів, о. Степан Пап насамперед вияснює територію Історичного Закарпаття, подає малозрозумілі історичні факти про Велико-Моравську державу, як і зокрема ствердкує, що від п'ятого сторіччя територія Історичного Закарпаття була заселена слов'янами, предками теперішніх українців, які у великій мірі згодом були змадяризовані, зрумунізовані та пословакізовані. Історичне Закарпаття — це не лише теперішня Закарпатська область УССР, але і вся Пряшівщина аж до татранських гір, ціле Потисся з усіми притоками Тиси, аж до устя Тиси до Дунаю, із західньою границею вздовж Дунаю (це історична „Мархія Рутенорум" із „дуксом рутенорум" з десятого сторіччя) — тепер у Мадярщині, та ціле Залісся, тобто колишня Трансильванія, тепер у Румунії. Автор доводить, що всі ці закарпатські території були споконвіку заселені українцями.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 5-го до 11-го ЧЕРВНЯ 1983 РОКУ

6. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

(4)

Звіт головного організатора Степана Гавриша

Заки приступлю до загального звіту з пророблені праці організаційним Відділом у звітовому часі, найперше висловлю мою щиру подяку делегаткам і делегатам 30-ої Конвенції за те, що знову мене обрали на пост головного організатора Українського Народного Союзу.

Підсумовуючи працю Організаційного Відділу за 1982 рік, для інформації мушу згадати, що перших 6 місяців звітового року відділом кермував тодішній головний організатор Василь Оріховський, а щойно від 1-го липня 1982 року керівництво Організаційним Відділом припало мені. Одначе, для орієнтації, подаю у звіті всі важливіші ділянки праці, а головно ведення різних акцій за повний рік.

Як сказано, звітовий рік був конвенційним роком, тобто роком, що згідно з традицією повинен бути урожайним. Тому Екзекутивний Комітет схвалив організаційний плян в тому році 4.000 нових членів, забезпечених на 8 мільйонів долярів. Плян був реальний, коли взяти до уваги, що делегати на кожну конвенції везуть зі собою дари - аплікації, а головно ті, які кандидують на вибір до Головного Уряду.

На жаль, організаційного пляну не виконано і замість мати в першому півріччю 2.000 придбаних нових членів, придбано лише 1.037 членів. У другому півріччю приєднано 1.446 членів, що разом дало 2.483 члени, забезпечені на суму $6.017.000.

Ставши керівником Організаційного Відділу з днем 1-го липня 1982 р., я негайно приготовив плян різних організаційних акцій на поодинокі місяці, які в більшості були успішні.

Першою акцією було звернення до всіх відділових секретарів та Окружних комітетів з апелем до співпраці для добра цілого УНСоюзу. Відтак я апелював до конвенційних делегатів, щоб вони включилися в організаційну працю. Фотографії всіх тих, які придбали „делегатську десятку" членів, поміщено на сторінках союзової „Трибуни". Слід згадати, що поважна частина делегатів позитивно поставилася до мого апелю, доказом чого є те, що від січня до червня 1982 року одержано від делегатів 766 аплікацій нових членів, а по конвенції, коли звичайно наступає розчарування у тих, що не були обрані до Головного Уряду, придбано 985 нових членів - тобто на 219 членів більше, як у першому півріччю, перед конвенцією. Це я зараховую до успіхів. Коли згадую про конвенційних делегатів, то для інформації подаю, що всіх делегатів було 398 (2 померли), а з них 253 придбали УНСоюзові 1.751 членів. Та, на жаль, було 146 делегатів, які не придбали ані одного члена.

Повертаючись до організаційних акцій слід згадати, що, згідно з ухвалою головного Екзекутивного Комітету, секретарі-союзовці, які в місяцях серпні і вересні придбали по 5 нових членів із життьовим забезпеченням, одержали спеціяльний бонус $25.00. За 10 нових членів із життєвим забезпеченням виплачувано бонус в сумі $50.00. Та акція не була успішна, бо лише мале число секретарів і організаторів скористали з неї.

У дальшому, з днем 1-го жовтня проголошено акцію здобуття 1.000 нових членів до 31-го грудня 1982 року. Враховуючи це, що за 9 місяців придбано лише 1,434 члени, то здобути 1.000 нових членів за 3 місяці було досить відважним пляном. Але, при гармонійній співпраці більшости відділових секретарів і інших урядовців, здобуто не 1.000 але 1.049 нових членів і цю акцію я вважаю надзвичайно вдалою. Цій акції допомогла точкова система, яка тривала від жовтня до кінця грудня 1982 року, а ще більшою допомогою у перевиконанні цієї акції була спеціяльна нагода подвоєння життьового забезпечення для членів УНСоюзу. Як доказ успіху акції точкової системи і подвоєння життьового забезпечення служить це, що в грудні 1982 року головна канцелярія УНСоюзу одержала 592 аплікації нових членів, забезпечених на суму $1.300.000. І це належить зарахувати знов до успіхів тому, що по 500 нових членів в одному місяці приєднувано тоді, коли в терені працювали 4 або 5 обласних організаторів.

Для кращої інформації про працю Організаційного Відділу у звітовому часі подаю 19 таблиць, до яких додаю короткі пояснення.

ТАБЛИЦЯ Ч. 1

інформує про число нових членів придбаних у поодиноких місяцях 1982 року і їх суми забезпечення.

ТАБЛИЦЯ Ч. 2

говорить про наше гарне союзове жіноцтво, тобто про тих жінок, які у звітовому році придбали по 10 і більше нових членів. Згідно з поданим списком, було 14 активних союзянок, які збагатили УНСоюз на 267 нових членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 3

представляє союзовій громаді 18 членів Клюбу Заслужених Союзовців, які збагатили УНСоюз на 618 членів. Слід згадати, що в тому Клюбі є головний радний Василь Пастушок, який, придбавши 51 нового члена, повинен бути зарахований до Клюбу П'ятдесятників.

ТАБЛИЦЯ Ч. 4

представляє союзовій громаді 68 членів Клюбу Будівничих УНСоюзу, тобто таких, які у звітовому часі придбали від 10 до 24 нових членів. Тих 68 відданих наших секретарів і організаторів придбали для Батька Союзу 879 нових членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 5

говорить про 89 Відділів Америки й Канади, які у звітовому році придбали 10 і більше членів. Разом ті Відділи придбали 1.678 нових членів.

ТАБЛИЦЯ Ч.6

подає 28 місцевостей Окружних комітетів і голів, які очолюють згадані Округи. В листах до голів Округ ми дуже часто називаємо їх нашими амбасадорами - але різниця в тому, що амбасадори є платні, а наші голови Округ виконують свою працю з патріотизму.

ТАБЛИЦЯ Ч. 7

віддзеркалює загальну працю Округ Америки й Канади. На підставі даних цієї таблиці можна довідатися скільки поодинокі Округи придбали нових членів та на яку суму їх забезпечили. Також ця тавблиця говорить про працю поодиноких стейтів Америки і провінцій Канади. Згідно з цими даними, перед веде стейт Пенсильвенія, яка придбала 736 нових членів, що є майже одною третою всіх членів придбаних в минулому році.

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

Таблиці 8 і 9 говорять про відсоткове виконання організаційних квот, призначених для Округ. Із поданих інформацій можна довідатися, що не лише великі метрополітальні Округи виконують свої квоти, але також і малі Округи стають чемпіонами. Свідчать про це Округа Боффала і Округа Вунсакет, які зайняли перше місце між усіми Округами, виконавши організаційну квоту на 132 відсотки. Друге місце у тій самій категорії знову зайняли малі Округи — Балтимор і Бостон, які виконали свої квоти на 111 відсотків. На 108 відсотків виконала організаційну квоту Округа Твердого Вугілля Шамокин, яка вже від років побиває рекорди у виконуванні квоти понад 100 відсотків. А коли мова про придбання найбільшого числа членів, то Філядельфійська Округа, здобувши 426 нових членів, стала 19-ий раз чемпіоном поміж усіми Округами. До того ця Округа виконала також свою квоту на 101 відсотка. Тут слід згадати, що таблиця ч. 9 подає теж 3 Округи у яких усі Відділи взяли участь в організаційній праці та придбали у звітовому році членів. Головам згаданих Округ, які виконали квоти на 100 і більше відсотків, а то: Романові Конотопському з Округи Боффало, Леонідові Гардінкові з Округи Вунсакет, мґр-рові Богданові Ясінському з Округи Балтимору, Володимирові Гетьманському з Округи Бостон, Тимкові Бутрєєві з Округи Твердого Вугілля - Шамокін та голові метрополітальної Філядельфійської Округи, чемпіонові Петрові Тарнавському висловлюю щиру подяку за жертвенну працю. Також щира подяка належить Володимирові Біликові, голові Округи Джерзі Сити, за те, що всі Відділи його Округи приєднали нових членів, а також організаційну квоту Округа виконала на понад 90 відсотків.

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

Таблиці ч. 10 і ч. 11 інформують про грошові бонуси, які були виплачені Окружним Комітетам за придбаних нових членів, забезпечених життьовими грамотами. Шістьом Округам, які виконали квоту членів на 100 і більше відсотків, виплачено по $2.00 за кожного нового члена з життьовим забезпеченням. Разом виплачено тим Округам $1.196.

Округам, які не виконали призначеної їм квоти на 100 відсотків, виплачено по одному долярові за кожного нового члена, забезпеченого життьовою грамотою. Таких Округ було 22 і їм виплачено $1.469. Разом виплачено Союзовим Округам $2.665.00.

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

Ця таблиця присвячена нашим союзовим „зіркам". У цій таблиці подаємо три союзові секретарки, які за їхню жертвенну працю зайняли передові місця між усіми іншими жінками-секретарками УНСоюзу. Перше місце — за придбання найбільшого числа членів зайняла багатократна союзова чемпіонка, секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сиі, Квітка Стецюк. Вона теж, як секретарка, продала забезпечення на найвищу суму. Друге місце в забезпеченні на високу суму зайняла секретарка 347-го Відділу у Вайнленд, Н. Дж., Дарія Цапар. Третє місце — за приєднання більшого числа членів зайняла наймолодша віком секретарка 269-го Відділу з Фініксвілл, Па., Христина Фуга-Ґербеґі. Спеціяльну нагороду признано для Марії Лисогір, яка зуміла продати союзового забезпечення на найвищу суму. Вона здобула перше місце поміж усіми жінками, які не є секретарками Відділів УНС. За віддану працю згадані союзові зірки одержали відповідні нагороди та почесні плякети. Всім їм щира подяка і гратуляції за жертвенну працю для УНСоюзу.

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

У цій таблиці ми подали вік секретарів. Згідно з тими даними, в УНСоюзі є найбільше секретарів у віці між 51-шим і 65 роком життя, бо аж 250. У молодшому віці є лише 26 секретарів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

Ця таблиця говорить про організаційні успіхи поодиноких Відділів. Коли добре приглянутися даним цієї таблиці, то можна побачити, що на 446 Відділів у конвенційному році було аж 134 Відділи, які не придбали ані одного нового члена, помимо того, що ми писали до них кілька разів та просили включитися в організаційну працю. Таких, що придбали 1 до 9 членів, було 223 Відділи. На таку поважну кількість, як 446 Відділів був тільки один Відділ, який придбав 51 члена.

ТАБЛИЦЯ Ч. 15

У цій таблиці згадуємо про Клюб Заслужених Союзовців, тобто таких, які на протязі календарного року приєднують по 25 і більше нових членів. Цей Клюб був заложений у 1961-ому році з ініціятиви тодішнього головного секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха. Основників Клюбу було 56 - союзовців. Тепер, по 22 роках праці цього Клюбу, залишився тільки один його основоположник. А 21 рік членства в Клюбі задержала наша невтомна секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сиі, чемпіонка Квітка Стецюк. Щиро ґратулюємо пані Квітці.

У звітовому році 15-ий раз відновили своє членство в цьому почесному Клюбі двох головних радних — голова Піттсьбурзької Округи і секретар 161-го Відділу Андрій Джула та голова Рочестерської Округи і секретар 316-го Відділу Володимир Гавриляк. У звітовому році перший раз став членом цього Клюбу секретар 368-го Відділу в Маямі, Фльорида, Андрій Маринюк, який придбав 36 нових членів. Щиро вітаємо нового члена у цьому престижевому Клюбі. Згідно з традицією, всі нові члни Клюбу одержують почесну плякету. Ті члени Клюбу, які є в ньому 10 років, одержують золоті годинники, а члени на протязі 15 і 20 років одержують спеціяльну нагороду, призначену Екзекутивним Комітетом. Щирі гратуляції для головних радних за те, що відновили їхнє членство у Клюбі.

ТАБЛИЦЯ Ч. 16

Ця таблиця показує, скільки нових членів здобули члени Клюбу Заслужених Союзовців по роках за останні 5 років та відсоток їхніх здобутків у загальному числі нових членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

ТАБЛИЦЯ Ч. 18

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

Таблиці 17, 18 і 19 відносяться виключно до Канади. Таблиця ч. 17 інформує про нових членів, які були приєднані за місяці в останньому році. У звітовому році канадські Відділи приєднали разом 228 членів, забезпечених на загальну суму $671.500. Найкращим місяцем для Канади у 1982 році був грудень, коли приєднано 54 нових членів.

У таблиці ч. 18 подаємо інформації, як працювали поодинокі Округи. Перше місце зайняла Округа Торонто, яка нараховує 23 Відділи. Вона здобула 80 нових членів. Округу очолює Василь Шаран. Округа Монтреаль придбала 61 нового члена. Ця Округа об'єднує лише 8 Відділів. Її очолює головна радна і віддана союзова працівниця Текля Мороз. Округа Ніягари, головою якої є адв. Богдан Долішний, придбала 53 члени. Округа об'єднує 10 Відділів. Округа Західньої Канади з її 18 Відділами, яку очолює голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, придбала у звітовому році 9 членів. Чотири канадські Відділи з околиці Віндзору, які належать до Детройтської Округи і з яких тільки один, 341-ий Відділ з Віндзору, секретарем якого є мгр. Володимир Літинський, придбав 25 членів.

Таблиця ч. 19 служить для порівняння організаційних здобутків за останніх 5 років Округ Канади. Ці цифри говорять самі за себе. З них виходить, що звітовий рік для Канади був неурожайним роком.

Коли звітую про працю Канади, то приємно згадати, що у вересні 1982 року, з ініціятиви Марії Нечай, заложено у Бімсвілл, Онтаріо, новий Відділ ім. Ольги Басараб. Йому надано число 403. На секретарку Відділу обрано його ініціяторку, Марію Нечай. Відділ дуже гарно розвивається і ми складаємо щирі гратуляції Марії Нечай за її віддану, щиру і добру працю.

На вступі мого звіту була згадка про різні акції, ведені організаційним Відділом після 1-го липня 1982 року. До цього вважаю за доцільне додати, що багато часу присвячено Окружним Комітетам, а головно приготуванням пляну осінніх організаційних нарад та секретарських курсів. Такі наради відбулися у 27-ох Округах - я особисто взяв участь в нарадах у 9 Округах, а то: Ню Йорк, Пассейк, Нюарк, Лігай Велі, Детройт, Філядельфія, Балтимор, Шамокін і Вілкс Бери. У Філядельфійській Окрузі і Округах Нової Англії відбувся секретарської-організаційний курс. У Філядельфії відбуто курс в суботу, 16-го листопада, де були заступлені Округи Ню Гейвену, Бостону і Вунсакету. Цей курс слід назвати вдалим, бо взяли в ньому участь 50 союзовців. Викладачами на курсах були головний секретар Володимир Сохан і звітодавець. Також слід згадати, що заходом Організаційного Відділу відбулася Сьома Конференція Голів Окружних Комітетів у днях 13-го і 14-го листопада на Союзівці.

До компетенції Організаційного Відділу належить приготування пропагандивних матеріялів для радієвих оголошень. В минулому році пропагандивні союзові матеріяли передавали 18 радієвих станцій, яким за цю услугу виплачено $5.970.00.

Справа Союзової „Трибуни"

Союзову „Трибуну" започатковано уже давно і колись за її видавання відповідали головні редактори. Матеріяли до „Трибуни" постачали члени Головного Уряду, голови Округ, секретарі та інші дописувачі. У свій час багато уваги присвячував „Трибуні" тодішній головний секретар д-р Ярослав Падох. Тоді „Трибуна" була цікава, інформувала про важливі події у Союзових громадах, про наради в Округах, Відділах, ювілеї, вшанування заслужених союзовців. Були там теж інформативні матеріяли про кляси забезпечення та фахові поради для секретарів, які писав теперішній головний секретар Володимир Сохан.

З хвилиною, коли я перебрав працю головного організатора я зразу почав робити заходи, щоб знову появлялася „Трибуна" кожного місяця. До співпраці я запросив усіх членів Головного Уряду. Але, на жаль, матеріялів ніхто не присилав і тому „Трибуна" не могла появлятися кожного місяця, як це було пляновано. В минулому році видано декілька чисел, які були присвячені здебільшого союзовим акціям. В першому числі була — на мою думку — цікава стаття п.з. „Зміна варти в Головному Уряді УН Союзу". В цьому році передали до „Трибуни" матеріяли: пані Марія Чучман, почесний член Головного Уряду УНС, та інж. Степан Куропась, теж почесний член. Складаю їм за це щиру подяку.

Справа союзових організаторів:

Обнявши становище головного організатора, я негайно почав робити старання, щоб заангажувати на працю в УНС постійних та обласних організаторів у різних стейтах Америки та провінціях Канади, що було б запорукою виконання наміченого організаційного пляну - придбання 4.000 нових членів. У зв'язку з цим відбуто цілий ряд телефонічних розмов та зустрічей з відповідними на ту працю кандидатами, які час від часу голосилися до нас. Деякі з них, які подавали себе фахівцями у продажу забезпечення, були запрошені до Головної Канцелярії. В липні прибув професійний організатор Лютеранського Братського Союзу з околиці Піттсбургу. Ми договорилися з ним, що він буде частинно працювати для УНСоюзу. Та, на жаль, він від'їхав і до цього часу не придбав ані одного члена. Після того Головну Канцелярію відвідали два молоді українці з Канади. Один з них був фахівцем забезпеченевого діла. Вони повернулися до Канади і ми нічого до цього часу про них не чули. У жовтні 1982 р. канцелярію УНС відвідав молодий українець з Джерзі Сиі, який довший час продавав забезпечення комерсійної забезпеченевої компанії „Пруденшел". В розмові з ним можна було ствердити, що він знає забезпеченеве діло і на тій підставі Екзекутивний Комітет погодився прийняти його на працю. Він відмовився йти в терен і продавати союзове забезпечення, але хотів працювати виключно в канцелярії. В листопаді приїхала до канцелярії УНС молода українка з далекої Норт Дакоти, щоб запізнати вишкіл, як продавати союзове забезпечення. На протязі трьох повних днів члени Екзекутиви давали їй потрібні інформації та поради. По від'їзді до Норт Дакоти вона мала бути там нашим організатором. Але забезпеченеві закони згаданого стейту вимагають від кожного продавця забезпечення мати дозвіл (лайсенс). Ця молода жінка перейшла там відповідний вишкіл і щойно в травні ц.р. одержала бажаний дозвіл на продаж союзового забезпечення. Чи вона буде працювати для УНСоюзу, ще покищо не знаємо. Також у листопаді відвідав Головну Канцелярію УНС адвокат д-р Нестор Олесницький у товаристві професійного продавця забезпечення, який є менаджером у комерційній компанії „Джерзі Стейт". Цей молодий чоловік погодився бути дорадником нашого Союзу в різних справах, пов'язаних з підшуканням професійних продавців забезпечення, їхнім вишколом та в інших справах служити порадами для Фінансового, Рекордового та Організаційного Відділів. З ним відбуто кілька зустрічей, під час яких члени Екзекутиви, затруднені в Головній Канцелярії, вислухали його порад. Згідно з його пляном, він постарається в короткому часі підшукати для нас кілька професійних продавців союзового товару і вишколить їх. Також у грудні 1982 прибув до нас молодий українець з Англії, який, за його словами, продавав життьєве забезпечення у Відні, Австрія. Ми прийняли його на працю, вишколили і призначили його на місто Ню Йорк. По п'ятьох місяцях він залишив працю, бо не мав успіху. Ці дані говорять самі за себе - всі пошукування за організаторами не дали ніякого результату.

Ще слід згадати, що від першого липня 1982 року бувший головний організатор Василь Оріховський залишився на працю, як старший обласний організатор на Округи стейтів Ню Йорк і Ню Джерзі. Його завданням є допомагати в праці в першій мірі поодиноким Відділам, секретарям, головам Округ, а найважливіше дбати про те, щоб Округи виконували свої організаційні квоти, а теж самому організовувати кожного місяця нових членів. За час від 1-го липня до кінця грудня 1982 р. Василь Оріховський придбав для УНСоюзу 9 нових членів.

Не мавши організаторів у Канаді, не мавши їх у західніх стейтах Америки, мені треба було звернути всю увагу на наших ще довго, довго незаступимих секретарів, які в невідрадних обставинах працюють для УНСоюзу. Байдуже, чи вони є в старшому віці, чи молоді, союзові секретрі є одинокими, які кожного місяця збагачують УНСоюз новими членами. І якщо були деякі успіхи, а такі були, бо ж придбання понад тисячі членів в останніх місяцях року треба назвати направду успіхом, то це в головній мірі їхня заслуга. В подяці за ті успіхи клоню голову перед Вами, всі секретарі УНСоюзу, навіть тоді, коли Ви придбали лише одного члена. Бож знаємо, що з одиниць твориться цілість.

Уже скоріше у моєму звіті я згадав про деяких голів Округ і висловив подяку за їхню працю. Але це не означає, що голови Округ, які не мали виконаної квоти на трохи більше відсотків, не заслуговують на подяку. Так не є - моя щира подяка належиться всім головам Округ, бо знаю, що всі вони посв'ячували свій час для загальних союзових справ. При тому мушу згадати, що не зважаючи на різні обставини, моя співпраця з головами Округ була гарна і цією дорогою висловлюю їм усім мою щиру подяку.

Знаю, що будуть мене, як головного організатора, питати, а то й картати за це, що не виконано організаційної квоти, призначеної в конвенційному році, приєднання 4.000 нових членів, бо придбано лише 2.483 члени. У відповідь на такий закид можна б багато сказати. На мою думку, кожний здороводумаючий українець знає, де є причина невдачі.

Перед закінченням цього звіту вважаю за доцільне згадати, що у звітовому часі я був головою 83-го Відділу ім. Івана Франка у Філядельфії, з яким я є пов'язаний понад 30 років. Я був координатором передової Філядельфійської Округи, належав до Управи українського Спортового Товариства „Тризуб", а також належав до Управи „Самопомочі". Як організатор, у перших 6-ох місяцях я приєднав до УНС 20 членів, а від липня до грудня 1982 року я придбав 18 членів. Разом в минулому році я придбав 38 нових членів.

Кінчаючи цей звіт почувся до милого обов'язку висловити щиру подяку „сусідам" - членам Екзекутиви, затрудненим у Головній Канцелярії за дружню співпрацю. Моя щира подяка секретрці Організаційного Відділу Марії Савчак, яка фахово і професійно виконує свої обов'язки.

ТАБЛИЦЯ Ч. 1

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 1982 РОЦІ

Місяць	Число членів	Сума забезпечення	В тому АДД
Січень	24	$ 302,500	19
Лютий	153	394,500	14
Березень	179	422,500	19
Квітень	295	498,000	18
Травень	286	775,500	44
Червень	90	207,500	6
Липень	132	305,500	12
Серпень	124	260,000	11
Вересень	141	350,500	24
Жовтень	210	515,500	22
Листопад	247	590,000	22
Грудень	592	1,395,000	30
Разом	2,483	$6.017,000	241

ТАБЛИЦЯ Ч. 2

ЖІНКИ-ЧЕМПІОНКИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1982 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ БІЛЬШЕ ЧИМ 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ

П.ч.	Ім'я і прізвище	Відділ ч.	Присдн. членів
1.	Квітка Стецюк	25	36
2.	Христина Фуга-Ґербеґі	269	35
3.	Дарія Цапар	347	25
4.	Ольга Осередчук	37	21
5.	Анна Гарас	47	21
6.	Олександра Дольницька	434	21
7.	Маргарета Гентош	305	20
8.	Анна Ремік	238	16
9.	Марія Гаравус	127	15
10.	Катерина Гу[illegible]люк	1[illegible]7	13
11.	Текля Мороз	465	12
12.	Олена Олек	22	12
13.	Марія Душник	293	10
14.	Софія Оріховська	340	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 3

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1982 РОКУ ПРИЄДНАЛИ БІЛЬШЕ ЧИМ 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ

„КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ"

П.ч.	Організатор	Відділ число	Здобув членів
1.	В. Пастушок	231	51
2.	Р. Татарський	94	45
3.	І. Гаврилюк	360	41
4.	С. Гавриш	83	38
5.	І. Чопко	271	38
6.	В. Гавриляк	316	38
7.	Квітка Стецюк	25	36
8.	Й. Чабан	242	36
9.	А. Маринюк	368	36
10.	Христина Фуга-Ґербеґі	269	35
11.	В. Семків	379	35
12.	А. Джула	161	31
13.	В. Квас	88	29
14.	В. Яців	32	28
15.	І. Одежинський	216	26
16.	А. Дорошенко	103	25
17.	В. Літинський	341	25
18.	Дарія Цапар	347	25

ТАБЛИЦЯ Ч. 4

„БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ"

1.	Н. Олесницький	27	22
2.	Ольга Осередчук	37	21
3.	Анна Гарас	47	21
4.	Б. Зорич	432	21
5.	Олександра Дольницька	434	21
6.	В. Бойд-Борискевич	94	20
7.	Маргарета Гентош	305	20
8.	Л. Гардінк	206	19
9.	В. Шаран	407	19
10.	А. Слюсарчук	174	18
11.	А. Ціздин	55	16
12.	П. Когут	56	16
13.	Т. Сливінський	59	16
14.	Анна Ремік	238	16
15.	Й. Ярема	372	16
16.	П. Дяків	427	16
17.	Марія Гаравус	127	15
18.	Б. Одежинський	216	15
19.	І. Блиха	42	14
20.	М. Ольшанський	51	14
21.	Д. Головатий	53	14
22.	А. Кейбіда	322	14
23.	В. Оріховський	353	14
24.	І. Петрунцьо	78	13
25.	Катерина Гуцайлюк	147	13
26.	М. Карачевський	221	13
27.	І. Малко	320	13
28.	Евстахія Мілянич	450	13
29.	Гелен Олек Скатт	22	12
30.	д-р О. Воляньський	88	12
31.	Г. Корбяк	146	12
32.	Т. Бутрей	164	12
33.	О. Благітка	170	12
34.	П. Щерба	173	12
35.	М. Крика	237	12
36.	С. Іваницький	276	12
37.	П. Тарнавський	375	12
38.	Р. Припхан	399	12
39.	Д. Пищ	458	12
40.	М. Шпитко	489	12
41.	М. Хоманчук	5	11
42.	Л. Блонарович	34	11
43.	Юлія Демчук	76	11
44.	І. Данилюк	93	11
46.	М. Юзенів	195	11
46.	І. Пригода	200	11
47.	Т. Кубарич	217	11
48.	М. Мартиненко	245	11
49.	Стела Федик	292	11
50.	В. Шпачинський	327	11
51.	Текля Мороз	465	11
52.	М. Шеремета	70	10
53.	А. Кушнір	83	10
54.	Ю. Юрків	130	10
55.	Т. Дуда	163	10
56.	В. Білик	170	10
57.	П. Залуга	183	10
58.	О. Твардовський	214	10
59.	П. Ліщак	230	10
60.	С. Воляник	240	10
61.	Марія Душник	293	10
62.	Б. Ковч	328	10
63.	Софія Оріховська	340	10
64.	В. Гетьманський	374	10
65.	І. Данківський	375	10
66.	Марія Нечай	403	10
67.	Ю. Будерацький	422	10
68.	С. Чорномаз	490	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 5

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1982 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відділу	Місцевість	Приєднав членів
1.	94	Гамтрамк, Мич.	65
2.	231	Кемден, Н.Дж.	48
3.	88	Кергонксон, Н.Й.	47
4.	360	Боффало, Н.Й.	41
5.	271	Елмайра, Н.Й.	38
6.	316	Рочестер, Н.Й.	38
7.	368	Маямі, Фльорида	37
8.	25	Джерзі Ситі, Н.Дж.	36
9.	216	Філядельфія, Па.	36
10.	242	Фраквілл, Па.	36
11.	379	Чікаго, Ілл.	36
12.	269	Екстон, Па.	35
13.	32	Філядельфія, Па.	31
14.	161	Ембридж, Па.	31
15.	170	Джерзі Ситі, Н.Дж.	29
16.	434	Монтреаль, Квібек	27
17.	83	Філядельфія, Па.	26
18.	347	Міллвілл, Н.Дж.	26
19.	341	Віндзор, Онт.	25
20.	353	Ню Бронсвик, Н.Дж.	25
21.	103	Мілвокі, Виск.	24
22.	407	Торонто, Онт.	24
23.	27	Нюарк, Н.Дж.	23
24.	47	Бетлегем, Па.	22
25.	375	Філядельфія, Па.	22
26.	37	Елізабет, Н.Дж.	21
27.	432	Торонто, Онт.	21
28.	305	Магони Ситі, Па.	20
29.	206	Вунсакет, Р.Ай.	19
30.	59	Бріджпорт, Конн.	18
31.	174	Дітройт, Мич.	18
32.	238	Бостон, Масс.	17
33.	427	Ст. Кетринс, Онт.	17
34.	55	Куртіс Бей, Мд.	16
35.	56	Вілінг, Вест Вірджінія	16
36.	114	Чікаго, Ілл.	16
37.	127	Боффало, Н.Й.	16
38.	293	Бруклин, Н.Й.	16
39.	327	Гемпстед, Н.Й.	16
40.	372	Плейнфілд, Н.Дж.	16
41.	423	Чікаго, Ілл.	16
42.	221	Чікаго, Ілл.	15
43.	22	Чікаго, Ілл.	14
44.	42	Пассейк, Н.Дж.	14
45.	51	Чікаго, Ілл.	14
46.	53	Піттсбург, Па.	14
47.	322	Нюарк, Н.Дж.	14
48.	399	Чікаго, Ілл.	14
49.	5	Асторія, Н.Й.	13
50.	76	Нюарк, Н.Дж.	13
51.	78	Майнерсвилл, Па.	13
52.	147	Алентавн, Па.	13
53.	245	Трентон, Н.Дж.	13
54.	276	Ембридж, Па.	13
55.	287	Джерзі Ситі, Н.Дж.	13
56.	292	Дітрйот, Мич.	13
57.	320	Балтимор, Мд.	13
58.	422	Філядельфія, Па.	13
59.	450	Ню Йорк, Н.Й.	13
60.	146	Дітрйот, Мич.	12
61.	164	Бервик, Па.	12
62.	173	Вілмінгтон, Дел.	12
63.	217	Рочестер, Н.Й.	12
64.	230	Янгстван, Огайо	12
65.	237	Честер, Па.	12
66.	367	Рочестер, Н.Й.	12
67.	458	Гамільтон, Онт.	12
68.	465	Ляшин, Квібек	12
69.	473	Монтреаль, Квібек	12
70.	489	Ню Йорк, Н.Й.	12
71.	34	Річмонд, Вірджінія	11
72.	93	Сентрал Фолс, Р.Ай.	11
73.	153	Філядельфія, Па.	11
74.	194	Ню Йорк, Н.Й.	11
75.	200	Озон Парк, Н.Й.	11
76.	325	Бруклин, Н.Й.	11
77.	340	Нюарк, Н.Дж.	11
78.	15	Вашінгтон, Д.К.	10
79.	70	Джерзі Ситі, Н.Дж.	10
80.	112	Клівленд, Огайо	10
81.	130	Ню Йорк, Н.Й.	10
82.	156	Честер, Пал.	10
83.	163	Філядельфія, Па.	10
84.	183	Дітройт, Миш.	10
85.	214	Нюарк, Н.Дж.	10
86.	240	Клівленд, Огайо	10
87.	328	Клівленд, Огайо	10
88.	430	Філядельфія, Па.	10
89.	490	Ірвінгтон, Н.Дж.	10

ТАБЛИЦЯ Ч.6

ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ГОЛОВИ, ЩО ЇХ ОЧОЛЮЮТЬ — 1982

1.	Аллентавн, Па.	Анна Гарас
2.	Балтимор, Мд.	мгр Богдан Ясінський
3.	Бостон, Масс.	Володимир Гетьманський
4.	Баффало, Н.Й.	Роман Конотопський
5.	Чикаго, Ілл.	Михайло Ольшанський
6.	Клівленд, Огайо	Василь Ліщинецький
7.	Дітройт, Міч.	Роман Татарський
8.	Джерзі Ситі, Н.Дж.	Володимир Білик
9.	Міннеаполіс, Мінн.	Гілярій Папіж
19.	Монтреаль, Квібек	Текля Мороз
11.	Нюарк, Н.Дж.	Юліян Баранюк
12.	Ню Гейвен, Конн.	д-р Михайло Снігурович
13.	Ню Йорк, Н.Й.	Микола Хоманчук
14.	Ніягара, Онт.	адв. Богдан Долішний
15.	Пассейк, Н.Дж.	Іван Хомко
16.	Перт Амбой, Н.Дж.	Михайло Захарко
17.	Філядельфія, Па.	Петро Тарнавський
18.	Піттсбург, Па.	Андрій Джула
19.	Рочестер, Н.Й.	Володимир Гавриляк
20.	Скрентон, Па.	Микола Мартинюк
21.	Шамокін, Па.	Тимко Бутрей
22.	Сиракюзи-Ютика	д-р Іван Гвозда
23.	Торонто, Онт.	Василь Шаран
24.	Трой, Н.Й.	Михайло Савків
25.	Вілкс Бері, Па.	мгр Роман Дяків
26.	Вінніпеґ, Манітоба	мгр Іван Геврик
27.	Вунсакет, Р.Ай.	Леон Гардінк
28.	Янгставн, Огайо	Естеля Волошин

ТАБЛИЦЯ Ч. 7

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У 1982 РОЦІ

Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано у 1982 р. членів	на суму	АДД
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ				
1. Філядельфія	40	427	$926,500	62
2. Піттсбург	18	112	206,000	5
3. Шамокин	20	108	215,000	10
4. Аллентавн	13	54	114,500	8
5. Скрентон	6	17	36,500	2
6. Вілкс Бери	9	18	32.000	—
Разом	106	736	$1,525.500	87
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ				
Балтімор	9	56	$149.500	6
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ				
1. Ню Йорк	33	214	$548,000	19
2. Сиракюзи-Ютика	14	73	157,500	15
3. Рочестер	10	76	101.000	3
4. Трой	7	31	61.500	—
5. Боффало	8	66	200.500	5
Разом	72	460	$1,068.500	42
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ				
1. Нюарк	20	140	$479,500	9
2. Джерзі Ситі	11	109	284,500	9
3. Перт Амбой	12	62	141,500	12
4. Пассейк	5	25	50,500	—
Разом	48	336	$956,000	30
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН І ОГАЙО				
1. Чікаґо, Ілл.	33	209	$454,000	12
2. Детройт, Миш.	20	171	573,500	11
3. Клівленд, Огайо	21	74	176.500	12
4. Янгставн, Огайо	9	23	36,000	1
Разом	83	477	$1,240.000	36
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ				
1. Ню Гейвен, Конн.	18	51	$71,500	1
2. Бостон, Масс.	6	39	87,000	3
3. Вунсакет, Р.Ай.	6	33	91,000	
Разом	30 9	123	$249,500	4
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ				
1. Центральна	6	12	$15,000	
2. Міннеаполіс, Мін.	6	21	80,000	2
3. Ст. Луїз, Мо.	5	1	1,000	
Разом	17	34	$96,000	2
Необ'єднані Відділи в Америці	22 16	58	$180,500	
ОКРУГИ КАНАДИ				
1. Торонто, Онт.	23	80	$213,000	15
2. Монтреаль, Квеб.	8	61	132,000	5
3. Ніягара, Онт.	9	53	148,500	3
4. Захід Канади	18	9	51,000	
Разом	58	203	$544,500	23
Загальна сума	**445**	**2,483**	**$6,010,000**	**241**

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

ОКРУГИ ВІДСОТКОВЕ ВИКОНАННЯ КВОТИ ЧЛЕНІВ 1982 Р.

П.ч.	Округа	Квота	Здобули	Відсоток
1.	Аллентавн	70	54	77
2.	Балтимор	50	56	112
3.	Бостон	35	39	111
4.	Баффало	50	66	132
5.	Чикаґо	390	209	53
6.	Клівленд	230	74	32
7.	Дітройт	210	171	81,4
8.	Джерзі Ситі	115	109	94,5
9.	Міннеаполіс	30	21	70
10.	Монтреаль	80	61	76,2
11.	Нюарк	160	140	87,5
12.	Ню Гейвен	115	51	44,3
13.	Ню Йорк	350	214	61,1
14.	Ніягара	60	53	88,3
15.	Пассейк	40	25	62,4
16.	Перт Амбой	100	62	62
17.	Філядельфія	420	426	101
18.	Піттсбург	150	112	75
19.	Рочестер	100	76	76
20.	Скрентон	20	17	85
21.	Шамокін	100	108	108
22.	Сиракюзи-Ютика	100	73	73
23.	Торонто	210	80	38
24.	Трой	70	31	44,2
25.	Вілкс Бері	20	18	90
26.	Вінніпеґ	70	9	10,2
27.	Вунсакет	25	33	132
28.	Янгставн	40	23	57
29.	Центральна	30	12	40
30.	Ст. Люїс	15	1	0,6
	Необ'єднані Відділи	50	50	101,1
	Разом	**3,505**	**2,483**	**70,8**

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

ВІДЗНАЧЕНІ ОКРУГИ УНС - 1982 Р.

За найкраще виконання квоти членів:

Баффало, Н.Й. .... перше місце
Вунсакет, Р.Ай. .... перше місце

Балтимор, Мд. .... друге місце
Бостон, Масс. .... друге місце

За приєднання найбільшого числа членів:

Філядельфія, Па.

За працю всіх Відділів Округи:

Філядельфія, Па.
Бостон, Масс.
Джерзі Ситі, Н.Дж.

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

СПИСОК ОКРУГ ЩО ВИКОНАЛИ КВОТУ НА 100% І ЯКИМ ПРИСЛУГОВУЄ ВИНАГОРОДА ПО $2.00 ЗА КОЖНОГО НОВОГО ЧЛЕНА, ЗАБЕЗПЕЧЕНОГО ЖИТТЬОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ У 1982 РОЦІ

Округа	Квота	Присд-нано	В тому числі АДД	ТР-65	Льотер.	Життьове забезп.	До виплати
Балтимор	50	56	6	—	—	50	$ 100
Бостон	35	39	3	—	—	36	72
Баффало	50	66	5	2	—	59	118
Філядельфія	420	426	60	23	17	327	654
Шамокін	100	108	10	2	2	94	188
Вунсакет	25	33	—	1	—	32	64
Разом							**$1,196**

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

СПИСОК ОКРУГ ЯКИМ ПРИСЛУГОВУЄ ВИНАГОРОДА ПО $1.00 ЗА КОЖНОГО НОВОГО ЧЛЕНА, ЗАБЕЗПЕЧЕНОГО ЖИТТЬОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ У 1982 РОЦІ

Округа	Квота	Присд-нано	В тому числі АДД	ТР-65	Льот.	Життьове забезпеч.	До виплати
Аллентавн	70	54	8	2	1	43	$ 43
Чикаго	390	109	12	1	—	196	196
Клівленд	230	74	12	2	—	60	60
Дітройт	210	171	11	5	—	155	155
Джерзі Ситі	115	109	8	1	—	100	100
Міннеаполіс	30	21	2	—	—	19	19
Монтреаль	80	61	5	2	—	54	54
Нюарк	160	140	9	5	10	116	116
Ню Гейвен	115	51	1	1	—	49	49
Ню Йорк	350	214	19	11	—	184	184
Ніягара	60	53	3	2	—	48	48
Пассейк	40	25	—	—	1	24	24
Перт Амбой	100	62	12	1	1	48	48
Піттсбург	150	112	5	12	—	95	95
Рочестер	100	76	3	—	—	73	73
Скрентон	20	17	2	2	—	13	13
Сиракюзи-Ютика	100	73	15	—	—	58	58
Торонто	210	80	15	1	3	61	61
Трой	70	31	5	—	—	26	26
Вілкс Бері	20	18	—	1	—	17	17
Вінніпеґ	70	9	—	—	—	9	9
Янгставн	40	23	1	1	—	21	21
Разом							**$1,469**

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

ВІДЗНАЧЕНІ ЖІНКИ 1982 РОКУ

1. **Квітка Стецюк (25)** .... **Перше місце** за приєднання найбільшого числа нових членів і найвищу суму забезпечення, як секретарка Відділу.
2. **Дарія Цапар (347)** .... **Друге місце** за суму забезпечення, як секретарка Відділу
3. **Христина Фуга-Ґербеги (269)** .... **Третє місце** за приєднання нових членів, як секретарка Відділу.

СПЕЦІЯЛЬНА НАГОРОДА ДЛЯ ЖІНОК НЕ-СЕКРЕТАРОК ВІДДІЛУ

Марія Лисогір (325) .... за найвищу суму забезпечення між всіми жінками.

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

ВІК СЕКРЕТАРІВ У 1982 РОЦІ

До 40 року життя	26
Від 41-го до 50-го	84
Від 51-го до 65-го	250
Вище 65-го року життя	86
Разом	**446**

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

УЧАСТЬ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В ОРГАНІЗУВАННІ ЧЛЕНІВ У 1982 РОЦІ

Кількість нових членів	Кількість Відділів
0	134
1 - 9	223
10 - 24	69
25 - 49	19
55 - 99 і вище	1
Разом Відділів	**446**

ТАБЛИЦЯ Ч. 15

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

I **Основники і члени Клюбу впродовж усіх 22 років:**
1. Степан Гавриш (83)

II **Члени Клюбу впродовж 21 років:**
1. Квітка Стецюк (25)

III **Члени Клюбу впродовж 20 років**
1. бл. п. Михайло Семків (379)

IV **Члени Клюбу впродовж 18 років:**
1. Іван Одежинський (153)

V **Члени Клюбу впродовж 16 років:**
1. бл. п. Михайло Фединишин (155)
2. д-р Василь Палідвор (204)
3. Богдан Зорич (432)

VI **Члени Клюбу впродовж 15 років:**
1. Петро Головачук (42)
2. Іван Петрунцьо (78)
3. Андрій Джула (161)
4. Володимир Гавриляк (316)

VII **Члени Клюбу впродовж 14 років:**
1. Олена Олек Скатт (22)

VIII **Члени Клюбу впродовж 13 років:**
1. Анна Гарас (47)
2. Атанас Слюсарчук (174)
3. Роман Чучкевич (88)

IX **Члени Клюбу впродовж 12 років:**
1. Микола Хоманчук (3)
2. Микола Ткачук (414)
3. бл. п. Тарас Шпікула (221)
4. бл. п. Петро Федик (292)
5. мгр Іван Геврик (445)

X **Члени Клюбу впродовж 11 років:**
1. Василь Дідюк (407)

XI **Члени Клюбу впродовж 10 років:**
1. Михайло Турко (63)
2. Роман Татарський (94)
3. Михайло Кігічак (240)
4. Василь Оріховський (353)
5. Василь Попович (367)
6. Володимир Запаранюк (484)

ТАБЛИЦЯ Ч. 16

ЗДОБУТКИ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів Клюбу	Число ними здобутих чл.	Загальне число членів	%
1978	16	558	2,982	19
1979	21	778	2,648	29
1980	13	546	2,239	23
1981	18	754	2,368	31
1982	18	618	2,483	24

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

К А Н А Д А

НОВІ ЧЛЕНИ, ПРИДБАНІ КАНАДСЬКИМИ ВІДДІЛАМИ В 1982 Р.

			В тому АДД
Січень	15	$ 38,000	—
Лютий	20	61,000	1
Березень	20	55,000	2
Квітень	13	36,000	—
Травень	25	56,000	1
Червень	5	13,000	1
Липень	18	50,000	5
Серпень	8	20,000	1
Вересень	14	40,000	2
Жовтень	21	61,000	4
Листопад	15	24,500	—
Грудень	54	177,000	9
Разом	**228**	**$631,500**	**26**

ТАБЛИЦЯ Ч. 18

ОКРУГИ КАНАДИ Й ЇХНІ ЗДОБУТКИ У 1982 РОЦІ

П.ч. Округа	Кількість Відділів	Придбано у 1982 р. членів	на суму	АДД
1. Торонто, Онт.	23	80	$213,000	15
2. Монтреаль, Квебек	8	61	132,000	5
3. Ніягара, Онт.	10	53	148,500	3
4. Захід Канади	18	9	51,000	—
5. Канадські Відділи Округи Дітройт	4	25	87,000	3
Разом	**63**	**228**	**$631,500**	**26**

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

КАНАДА НОВІ ЧЛЕНИ ТА СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Сума забезп.	В тому АДД
1978	311	$ 968,000	78
1979	359	1,364,000	74
1980	305	968,000	61
1981	343	919,500	26
1982	228	631,500	26

У Філядельфії відзначено 40-річчя „Нашого Життя"

Ніде правди діти, наші жінки як на рідних землях, так і в розсіянні своєю невсипущою працею добились величезних осягів у всіх ділянках не тільки серед нашої спільноти, але і серед чужинців у вільному світі сливе на всіх континентах.

Чи колинебудь хтось із нас міг подумати, що наші молоді жінки зможуть бути, як кажуть, за пана-брата із найвищими американськими державними мужами? Цього, напевно, не втяли б ми, мужчини.

Не було таких міжнародних жіночих конгресів, де не було б наших жінок чи то в ролі представниць офіційних, півофіційних чи як обсерваторок.

Та поговорім про День журналу „Наше Життя", що його влаштував 90-ий Відділ СУА у Філядельфії, головою якого є метка і підприємчива Оксана Фаріон.

Цей День відбувся в неділю 13-го листопада 1983 року у великій залі Українського Освітньо-Культурного Центру. Його відкрила О. Фаріон, голова згаданого Відділу.

Перед сценою на довжелезному столі розкладено весь матеріял про те, як твориться журнал, почавши із вступних праць почерез матрицю для виготовлення набору (літер) в наборних машинах, кінчаючи надрукованими сторінками журналу. З цим цікавим процесом познайомилось чимало осіб.

Добірна публіка сиділа за круглими столами, прикрашеними архівними примірниками журналу. Оформлена з естетичним смаком сцена (побільшені кольорові обкладинки „Нашого Життя"), гарно прибрані столи, на яких красувались осінні квіти, не згадуючи вже мило всміхнених облич членок цього Відділу — все це створювало дуже приємну атмосферу. А це чи не найважливіше.

Програма подумана була так, щоб дві доповіді були переплетені мистецькою програмою. Обидві доповідачки — ред. Лідія Бурачинська і ред. Уляна Любович говорили про поодинокі етапи журналу речево, цікаво та на високому культурному рівні, за що одержали рясні оплески.

З піснями у супроводі бандури виступила молода вродлива Лаврентія Туркевич, яка виконала чотири пісні, захопивши публіку. Тембр її голосу приємний, виконання мистецьке. Почувалася на сцені вільно. Стиль пісень збережений. Зміни настроїв при виконанні кожної пісні передавались і публиці, тож не дивно, що її виступ викликав вдячні і щедрі оплески. Співачка-бандуристка дві перші пісні вибрала із збірки Євдохи Заїхи, а дві чергові з іншої збірки.

Другою атракцією програми було скрипкове сольо Віри Бойко. Її, теж молоду красуню, знаємо вже з її попередніх виступів. Вона має неабияку техніку і вміє видобути приємний звук, хоч і не зі Страдіварі. Виконала вона „Сонатіну" А. Дворжака - концерт для скрипки і фортепіяну. Успіх цієї блискучої точки програми слід завдячувати в рівній мірі Роксоляні Гарасимович, яка не творила музичного фону для скрипки, але була співвиконавцем цього значного твору. Тому що Антонін Дворжак у своїй творчості часто звертався до фолкльору поодиноких слов'ян, його музика близька нашій душі. Може саме тому наші музики люблять виконувати його твори.

При кінці імпрези багато з гостей підходило до ред. Уляни Любович, яка кілька літ проживала у Філядельфії, щоб привітатися з нею і перекинутись словом. Також молодих мисткинь-виконавців за їх столами відвідало багато осіб, щоб особисто познайомитись з ними і погратулювати за виступи.

Ще довго гуторила публіка при каві і солодкому, та захоплено згадувала День журналу „Наше Життя".

Яр-Кий

„Лемківський вечір" у Пассейку

На запрошення 70-го Відділу СУА до Пассейку, Н. Дж., прибули небуденні гості, а саме: письменниця Іванна Савицька та співачка Христина Карпевич з програмою під назвою „Лемківський вечір", монтаж слова і пісні.

Голова 70-го Відділу СУА Галина Бобиляк відкрила вечір. У своєму вступному слові вона насвітлила повну трагедію лемків в роках 1945-47, коли одних виселювалося з українських земель на захід на т. зв. „Земє Одзискане", а інших—на схід, за Сян і Буг. Цю трагедію лемків-українців Г. Бобиляк окреслила, як „своєрідний голокост, якому немає подібного в цілій історії". Трагедія полягає не тільки у відібранні від лемків-українців української землі, в їх фізичному знищенні й виселенні, а й у знищенні історичних скарбів архітектури (церков), їхнього побуту та великого вкладу лемків в українську культуру, а навіть і в світову. В обороні своєї прапрадівської землі, своїх родин та свого укладу життя лемки проявили в рядах УПА надзвичайні акти героїзму. „І саме отим героїчним лемкам, отій зеленій Лемковині, нескореній нашій землі, що впала жертвою страшного насилля, вклоняємось нині доземно нашою скромною програмою",—закінчила Г. Бобиляк.

Культурно-освітня референтка Леся Мочула подала коротко життєпис наших милих гостей. Письменниця Іванна Савицька, народжена на Лемківщині, до 10-го року життя говорила тільки лемківською говіркою. Писати почала, коли їй було 16 років. Її вірші друкувалися безперервно понад 30 років в дитячих журналах, де появилось біля 300 казочок, віршів, оповідань і шарад. У ЗСА видає книжки, остання її збірка нарисів лемківською говіркою „Ой, верше, мій верше". Вона співпрацює зі „Свободою", де має свою колюмну „З мого вікна". Письменниця тричі нагороджена другою нагородою на конкурсі СФУЖО.

Співачка Христина Карпевич, колишня учениця фортепіяно проф. Романа Савицького, закінчила музичні студії в Гантер коледжі і коледжі музики Маннес у Ню Йорку. Вона виступала в операх та на концертах. Лемківські пісні вивчила для цієї програми.

Програма складалась із чотирьох частин– оповідань, які переплітались співом. Відразу наші артисти зачарували публіку. Слухаючи оповідань і пісень, всі немов би полинули думками в далеку від нас Лемківщину, у зелені полонини, де колись жили наші побожні й працьовиті газди й ґаздині. На закінчення Іванна Савицька прочитала свій останній спогад з побуту на Лемківщині, оповідаючи про те, як вона недавно відповідала свої рідні сторони і ходила „стежками молодости". Це дуже сумне-трагічне оповідання. Замість зустріти свою рідну, квітучу землю, такою, як вона її покинула, знайшла вона саму руїну—згорілу школу, зачинену церкву, запущені могили, де спочивають її предки...

Публіка нагородила виконавців оплесками і з задоволенням ще довго після закінчення вечора гуторила з артистами. Сподіваємось, що в недалекому майбутньому шановні гості завітають до нас з іншою програмою, а громада Пассейку і околиці належно їх зустріне.

С. Марченко

Церква і релігія у передачах Радіо Канада

„Церква і релігія в Канаді" — це назва постійної рубрики у тижневій системі передач Українського Відділу Радіо Канада, які транслюють двічі на день сім днів на тиждень. На ділі - це щось більше, ніж тільки назва. Церковно релігійна тематика Українського Відділу Радіо Канада охоплює більшість аспектів життя й праці віруючих канадців усіх віровизнань, а зокрема обширно духовне життя й діяльність громадян українського роду. Поруч з цим, у цій рубриці та в окремій хроніці життя українців Канади й інших країн світу вміщується багато інформаційного матеріялу про українські Церкви всіх віровизнань та про їхні прицерковні організації.

Голоси речників тих Церков зокрема сильно лунають протягом різдвяного й великоднього сезонів, коли наші Владики особисто або через своїх єпископів-помічників звертаються своїми посланнями до людей українського роду на рідних землях і в розсіянні на евроазійському континенті.

Саме новий 1984-ий рік розпочався в канадському радіомовленні традиційними посланнями Владик Української Православої Церкви та Української Католицької Церкви: Блаженнішого Архиєпископа Андрея — Митрополита УПЦеркви в Канаді та Архиєпископа Максима — Митрополита УКЦеркви. Ці послання передано спершу у святвечірній 15-хвилинній передачі, згодом - 7-го січня (на Різдво) у першій півгодинній та опісля у чвертьгодинній передачах. У недільній передачі прозвучало знову послання Головної Управи Української Євангельсько-Реформованої Церкви в екзилі, а крім того, ще й бесіда про Свят-Вечір і Різдво, як фактичний початок національно-українського літочислення. В усіх цих програмах лунали українські колядки у виконанні хорів з Канади.

Півгодинна передача у п'ятницю, 6-го січня, складалася з розповідей пластових виховниць про те, як Пласт у Монтреалі зберігає святвечірні звичаї та довідки з Торонто про ролю жіночих організацій у вихованні дітвори й молоді на свідомих носіїв українських християнських традицій.

Закінчення на ст. 6.

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію, в п'ятницю, 27-го січня 1984 року, о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс., за Блаженної Пам'яті:

АНАТОЛЯ КОС-АНАТОЛЬСЬКОГО
проф. ПЕТРА І МАРІЮ БІЛАНЮКІВ
СТЕФАНІЮ КОХАНОВСЬКУ
д-р СЕРГІЯ КРОТЮКА
ОСИПА МАРУСЯКА
д-ра МИКОЛУ ЯЦКОВА

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Перший Курінь УПСеніорату ім. О. і С. Тисовських

у невимовному смутку повідомляє Членство Пласту й Українське Громадянство, що дня 8-го січня 1984 року, в Дітройті, Миш., відійшов на Вічну Ватру

сл. п. пластун — сен. керівництва

Д-р Антін Жуковський „Жук"

довголітній заслужений член нашого Куреня; визначний українсько-американський громадський і політичний діяч. За видатну діяльність Покійний був відзначений пластовим золотим орденом „Вічного Вогню".

СТАРШИНА І ЧЛЕНИ 1-го КУРЕНЯ складають опечаленій Дружині й Родині Покійного щирі вислови глибокого співчуття.

ПОДЯКА

Дня 8-го жовтня 1983 р. відійшов у Вічність з Волі Всевишнього наш Найдорожчий МУЖ, СИН І РІДНИЙ

бл. п.

ЛЮБОМИР МИХАЙЛО ЛАМПІКА

Цією дорогою складаємо нашу подяку о. Х. Войтині, ЧСВВ за уділення Святого Причастя й Єлеопомазання, о. С. С. Шевчукові за переведення похоронних відправ і молитви перед і після тризни, о. д-рові М. Ваврикові за розради в нашому нестерпному болю, Rev. Dean Whitney за відвідування Хворого в шпиталі з релігійними потіхами.

Наше щиро-сердечне Спасибіг Дорогій Родині, всім Друзям, Приятелям, знайомим за вислови співчуття особисто чи листовно, за квіти та за участь у похоронах. Зокрема наша зворушлива подяка Приятелям з Трентону, що так чисельною участю в похоронах вшанували Покійного.

Дякуємо проф. Р. Левицькому, маестрові М. Морозові, п. І. Головкові, мґр І. Костюкові й іншим за відспівання Панахиди над гробом.

Дякуємо д-рові Р. Морозові за провід тризною й за прощальну промову.

За прощальні слова дякуємо: п. Jeffrey Notarbartolo, мґр І. Костюкові й проф. Р. Левицькому.

Дякуємо Сестрицтву св. Андрія за влаштування тризни.

Дякуємо похоронному заведенню П. Яреми за справне переведення похоронів.

Дякуємо глибоко всім Жертводавцям за їхні пожертви на Служби Божі (дуже чисельні), молитви й на інші цілі в пам'ять Покійного Любчика.

Дякуємо за вінки й квіти: д-рові Т. і В. Кулик, Фльорида, І. Самокиш, Каліф., Х. і Т. Шумило, І. і Р. Келебай, Монтреаль, д-рові М. і А. Гнатюк, Огайо, й зокрема дякуємо за кошик квітів невідомій особі.

Дякуємо за пожертви на:

Українська Академія Арт. Штуки й Науки — пп. Коць;

Фонд дослідів хвороби рака: Barclay Travel Agency, **д-р М. і Л. Долинюк;**

Теольогічну школу — І. Думанський, Я. Середюк, М. Сільва;

Патріярший Фонд — (Листа в „Свободі" з 17 листопада 1983 р.) С. і І. Головки, О. і А. Джаман, О. Дубик, Інж. Р. Кузик, Ю. і Д. Надраги, Б. і М. Осадци, І. і М. Морози, О. Труш, Н. і М. Мітрінґи, Р. і О. Мітрінґи, Н. і І. Ґеруси, І. і Р. Левицькі, Ж. і Р. Ямрозики, К. і А. Буки.

Разом $270 00

На Політичних в'язнів і їх родини — О. Прийма $25, О. Малич $25, д-р О. і Р. Мороз $50, О. Ямрозик $25, І. Мороз $10, О. і О. Клюфас $20, О. і К. Гречак $20, Е. Плескачевська $20, Н. і М. Мітрінґа $10, М. і О. Шумило $25, Р. і О. Мітринґа $10, Е. і Д. Поритко $25, С. Салик $20, П. і В. Маґун $10, М. і В. Ворох $25, С. Вовк $10, С. і О. Іванчук $20, О. Кобзяр $20, Я. і Я. Лабки $10, А. і І. Хоманчук $20, І. і Т. Кулик $25, О. і А. Джаман $25, А. і С. Петруняк $10, О. Труш $10, Г. і І. Костюк $25, О. і І. Самокиш $50, О. і Ю. Стиранка $25, О. і Р. Самокиш $25, Н. Самокиш 25, В. і І. Ґайдош $200, М. і Л. Лампіки $800

Разом $1,610 00

На „Смолоскип" — М. і Л. Лампіка $200, д-р М. Кознарська $50, М. Ґордійчук $30, Й. Баландюк $25, Д. Кузик $30, Л. і Л. Бубела $25, М. і С. Б. $20.

Разом $380 00

Згідно бажань жертводавців пожертви віддано на:

Патріярший Фонд	$ 270 00
Політичних В'язнів	1 610 00
„Смолоскип"	380 00
Український Музей — Лампіки	200 00

Інші — від'слано особисто.

Нехай Всевишній Господь винагородить усіх Вас сторицею своїми ласками

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 24 грудня 1983 р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ІВАННА з РУДАВСЬКИХ СТРІЛЬБИЦЬКА

уроджена 17-го листопада 1895 р.

У глибокому смутку:
сини:
д-р ОЛЕСЬ
СЛАВКО з дружиною ТАНЕЮ
внучка — **КСЕНЯ з мужем НИКОЛОЮ КОВАЛЬ**
правнучки — **НАДЯ і АНДРІЙКА КОВАЛЬ**
братанок — **проф. д-р ОЛЕКСАНДЕР РУДАВСЬКИЙ з Родиною,** San Jose, Calif.
родина:
МАРІЯ СТРІЛЬБИЦЬКА, Україна
НУСЯ ЛЕНИК, Чикаґо
МИХАЙЛО ЛЕВИЦЬКИЙ з Родиною, Чикаґо

ПОХОРОННИХ ОБРЯДІВ довершили Впр. о. Симеон Хроміш, парох Мішавока і Форд Вейн і наш особистий приятель о. Мирон Ковч, парох Флінт, Миш. 28-го грудня 1983 р. на Lindenwood Cemetery, **Форт Вейн, Індіяна.**

Просимо про молитви, а замість квітів просимо складати пожертви на Патріярший Фонд.

ПОДЯКА

„ПРАВДИВИХ ПРИЯТЕЛІВ ПІЗНАЄШ У ГОРЮ"

Цими словами хочемо зложити найсердечнішу подяку Всім, хто був з нами у нашому горю і смутку. Спеціяльно дякуємо Всім, що прибули помимо снігів, морозів і негоди на похорони, а спеціяльно мому шкільному товаришеві Мака Яремич, який приїхав з Дітройту та привіз нашого особистого приятеля Всч. о. Мирона Ковча, який своїм милим голосом та двома прощальними промовами звеличав похорони, та дорогому нам Інж. Петрові Бобрикові та Його дружині Марусі з донечками, які привезли дорогого нам о. пароха Симеона Хроміша з Мішавока, та спеціяльно дякуємо Інж. Бобрикові за Його дякування під час Служби Божої і похоронних відправ. Дякуємо дорогому приятелеві д-рові Богданові Масикові і Його дорогій Дружині, які помимо страшної погоди, приїхали на похорони з Толідо, Огайо. Дякуємо нашому сусідові і дорогому приятелеві нашої родини д-рові Володимирові Базалі, дякуємо Панству З. і А. Осінчукам і Панству Гр. Горохам, Пані Едлюнд з Родиною і Панові С. Боровому, дякуємо всім нашим Парафіянам і Приятелям з православної церкви, а спеціяльно нашим сватам К. і Е. Ковалям та Родині Чебикін і Всім, яких не можна особисто вичислити за співчуття, квіти і пожертви на Служби Божі.

Нехай Господь Сторицею Своєю винагородить Всім.

Горем прибиті у смутку:
сини:
ОЛЕСЬ
І СЛАВКО з дружиною ТАНЕЮ

В Йорк університеті відзначено Великий голод

Інформаційний стіл на виставці про голод.

В Йорк університеті від 14-го до 18-го листопада 1983 року відбувся Тиждень відзначення Великого голоду 1932-33 років в Україні. Метою цього Українського Тижня було поінформувати не-українців про цей маловідомий голокост. Цю мету успішно осягнено. Сотні неукраїнців перший раз довідалися про голод в Україні.

На протязі тижня відбувалися доповіді, виставка фотографій і документів, літературний вечір, біля інформативного столу з величезним написом „Голод - Геноцид Україна - 1933: 7 мільйонів жертв", постійно сиділи студенти Українського Клюбу, які відповідали на питання й роздавали різні матеріяли. Університетська студентська газета „Екскалібур" помістила підряд три інформативні й прихильні статті, а торонтонська газета „Торонто Стар" також помістила позитивну статтю у вівторок, 15-го листопада.

Тиждень офіційно був відкритий в понеділок ввечорі, 14-го листопада, панахидою в каплиці Релігійного Центру в Йорк університеті. Панахиду відправили англійською й українською мовами отець митрат Іван Татарин, парох української католицької церки св. Великомученика Димитрія, отець Тарас Лозинський, сотрудник цієї самої парафії, і отець Михайло Боднарчук, парох української православної церкви св. Димитрія.

Отець Татарин, промовляючи англійською мовою до присутніх, які складалися з українських і неукраїнських студентів, професорів і гостей, сказав, що „Божа справедливість вимагає від нас, щоб ми пам'ятали Великий голод в Україні, інакше історія буде повторюватися й людство буде терпіти". Отець Татарин звернув увагу на те, що „Бог сотворив земські багатства для всіх, а не тільки для деяких" і що „сьогодні люди далі терплять в Україні, в концентраційних таборах в Сибіру Бог вимагає від нас, щоб ми завжди обороняли й допомагали своїм братам і сестрам по цілому світі".

Присутні спонтанно спі-

Закінчення на ст. 6.

„Українські танцюристи в Маямі" танцювали в ЕПКОТ Центрі

При Українсько-Американському Клюбі в Маямі, Фла., існує осібна секція молоді під назвою „Українські танцюристи в Маямі". Ця група на протязі понад 20 років, діючи під проводом Тараса Максимовича, що є головним радним УНС, і Катерини Годівської, дали не тільки в самому Маямі, але й далеко поза Маямі, а головно по різних місцевостях у Фльориді ряд виступів, які глядачі завжди приймали дуже привітно, і які робили добру прислугу українській культурі.

В суботу, 17-го грудня 1983 року, на запрошення Волт Дізні ЕПКОТ Центру вони виступили там з гостинною програмою у фестивалі. Виступала старша група в числі 20 танцюристів і танцюристок. Всіх танцюристів є понад 40 разом з молодшою групою.

Попередніми роками ці танцюристи виступали в параді Джуніор Орендж Бовл і дістали визначні нагороди, включно з першою, були фільмовані, про них звітувала американська преса і показували їх у телевізійних передачах.

Виступ цієї групи у Волт Дізні ЕПКОТ Центрі слід уважати великим успіхом. Сам виступ танцюристів був знаменитий. Їх там також фільмували для пізнішого показу у Волт Дізні Центрі і запрошено на майбутнє до дальших виступів.

Хоч „Українські танцюристи в Маямі" чисельно не є великою групою, але якісно ансамбль цей належить до передових, а якщо мова про грацію і прецизність виконуваних рухів, то вони заімпонували б і самому балетмайстрові Кривохижі з ансамблю „Ятрань" в Україні, який кілька літ тому був у Маямі, бачив їх виступ і висловився про них дуже похвально. Інструкторкою і прима-балериною „Українських танцюристів в Маямі" є Ганя Максимович, відома теж із своїх виступів на Союзівці.

Ю. Ц.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої МАМИ І БАБЦІ

сл. п.

Іванни зі Шмериковських Приймової

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 19-го січня 1984 р., о год. 6:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

Просимо про молитви.

Донька — РОМА БОГАЧЕВСЬКА з родиною

З глибоким смутком повідомляємо, що 10-го січня 1984 року відійшов у Вічність

бл. п. д-р

Лонгин Шанковський

довголітній член Українського Лікарського Товариства.

Дочці і Родині Покійного висловлюємо наші глибокі співчуття.

Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки — Відділ Огайо

Церква...

Закінчення зі ст. 5.

Колядки у виконанні дитячого хору зміцнювали вірогідність цих слів, бо співали нащадки українських поселенців, народжені й виховані тут, у Канаді чи взагалі на північноамериканському континенті.

Ось так приблизно щороку, протягом всього різдвяного сезону Відділ Радіо Канади українською мовою вже 32 року інформує мільйони українців та українок за океаном про духовно-церковне життя українців Канади. Та не лише Канади, бо в недільній хроніці та в різних бесідах, звітах і в інтерв'ю завжди є певна інформація про церковно-релігійне життя українців Америки, Великобританії, Франції, Італії, Австралії, Бразилії, Аргентини, Венесуелі. Коли є тільки для цього певні дані, тоді в цих програмах передається інформація про переслідування віруючих українців і українок усіх віровизнань та про їхню підтримку перед обличчям навколишнього тиску на рідних землях і в розсіянні у Східній Европі та в Азії.

Бесіди, інтерв'ю, огляди преси і звіти про церковні собори чи з'їзди прицерковних організацій завжди становили і далі становлять важливу частину радіопересилань Українського Відділу Радіо Канада. Звичайно, редакція того Відділу завжди потребувала активної й моральної підтримки в цьому ділі від духовних і світських діячів та пересічних громадян кожного віровизнання. І ця підтримка інформаційним матеріялом завжди була, буквально з першого дня, коли вже майже 32 роки тому вперше пролунало українське слово на коротких хвилях канадського радіомовлення.

Як у перших трьох передачах, так і опісля, єпископи, священики й богослови Української Православної та Української Католицької Церков своїми посланнями проповідями і радіоінтерв'ю завжди допомагали збагачувати своєю авторитетною інформацією українське радіопересилання з Канади. Богослужбові співи й релігійні пісні, колядки, щедрівки і воскресні пісні завжди доповнювали словесну інформацію звуками музичного генія — українського народу та його композиторів.

На основі особистих свідчень слухачів в Україні, Польщі, Чехо-Словаччині, Румунії, Югославії та в інших державах церковно-релігійні програми Українського Відділу Радіо Канада втішаються значною популярністю. Цю співзвучність зі слухачами здобуто наполегливою працею радіожурналістів цього Відділу, що єдиний з усіх одинадцятимовних секцій Радіо Канади втримав такі програми протягом майже 32 років!

Вдячність слухачів, загнаних у тяжкі умови комуністичного життя, мабуть, найяскравіше відтворюють слова однієї слухачки, що дякує за ці радіопересилання і пояснює: „...тут, у м. Ярославі, немає української церкви. Час від часу з Перемишля приїжджає до нас український католицький священик і служить Службу Божу в каплиці римсько-католицького храму. Я - православна, але ходжу на ці Богослуження, бо Господь Бог один... Радіопередачі з Канади, зокрема недільні, доповнюють моє духовне життя. Прошу, передавайте більше богослужебних співів!..."

Таких свідчень - писемних і усних - є дуже багато, і з України, і з Казахстану, і з Сибіру... Певним показником успішности цих програм є недавній напад „Радянської України" на недільні передачі Радіо Канада.

Редакція Українського Відділу Радіо Канада у своїй практичній роботі визнає, що справді є один Бог для всіх і що, на ділі, є одна українська християнська Церква. Бога і цю Його Церкву можна найкраще прославляти українською молитвою, українською релігійною піснею та українським духовним словом.

Але ця редакція не могла б задовільно виконати свого завдання у згоді з цим принципом, якщо б не було згаданої підтримки з боку українських ієрархів, священства і світських діячів. Тому щира подяка належиться українським владикам - зокрема Блаженнішому Андреєві, Митрополитові Української Православної Церкви та Митрополитові Максимові, главі Української Католицької Церкви в Канаді (разом з їхніми помічниками і духовенством) за те, що вони ці програми зміцнювали і далі зміцнюють своїм авторитетним словом. Вони при кожній духовно-національній нагоді своїм словом безпосередньо дають духовну розраду мільйонам українських душ саме за посередництвом канадського радіомовлення з Монтреалю.

І ця ідейна, безкорислива співпраця продовжується в новому 1984 році.

Роман Рахманний

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ заявив у четвер, 12-го січня, що після консультацій з ангольськими і кубинськими представниками підписано угоду зміцнити „оборону, незалежність і територіяльну цілість" Анголі. Повідомлення совєтського урядового агентства ТАСС нічого не говорять про те, хто брав участь у консультаціях, коли вони відбулися та як буде зміцнена оборона Анголі. Дипломати вважають, що Совєтський Союз погодився збільшити військову допомогу ангольському урядові та 30,000 кубинського війська, яке перебуває в Анголі.

Ще одна сила для розвитку української хорової музики

Хорове мистецтво на Заході осягає з кожним роком щораз то більшого значення як у кількості, так і в якості. Найбільший відсоток становлять мішані хори. Чоловічих, а зокрема жіночих хорів існує дуже мало. Покищо відомі є три жіночі хори, які вславилися для розвитку української хорової музики. Існують вони в Ню Йорку, Едмонтоні та після довгої перерви почав знову працювати хор у Вінніпеґу. Особливо мою увагу своєю історію існування привернув жіночий хор „Ярослава" з Вінніпеґу.

Ярослав Щур

Говорячи про самий початок зав'язання хору „Ярослава", можна у двох словах сказати, що зродився він у хаті, тобто в родині Розмарії і Ярослава Щурів. Ярослав Щур—соліст-баритон, довгі роки співав з хором „Бурлаки" в Великобританії. Виступаючи в Европі, соліст згодом переїхав до Вінніпеґу, де закінчив філософічний факультет Манітобського університету, спеціялізуючись у церковній музиці. Одночасно Я. Щур виступав у Канаді, осягнувши перше місце на музичному Фестивалі Манітоби, ЗСА та Римі на концерті в честь Блаженнішого Патріярха Йосифа.

(Світлив Норберт)

Хор „Ярослава"

Використовуючи свій природний талант та 25 років безперервної праці для розвитку української пісні, Ярослав Щур в 1977 році почав працювати зі своїми дочками—Петрусею, Наталкою та Даркою, давши цим підвалини для розвитку хору „Ярослава". Зібравши шістнадцять дівчат, з 1978 року почались перші виступи хору на концертах, академіях та на телевізійній програмі. Однак, тяжка недуга перервала працю диригента і не одному здавалося, що практично хор перестав існувати. Минуло чотири роки, поки маестро міг повернутися на дорогу своєї праці до поставленої перед собою мети.

І так у 1982 році знову почався рух у хаті Ярослава Щура, в якій, як у 1977 році, так і тепер, відбувалися проби. Кількість дівчат в хорі зросла до 26 членів. Це молоді дівчата, більшість з яких студіює в університетах Вінніпеґу. Працювали вони тяжко, бо зрозумілим є, що проби такого хору в приватній хаті не належать до найлегших. Впертість і дисципліна та любов до української пісні довели до того, що відроджений хор „Ярослава" виступив, даючи повний концерт 23-го жовтня 1983 року в Вінніпеґській Ґалерії мистецтв.

Поява хору перед українською публікою Вінніпеґу викликала надзвичайне зацікавлення. Заля Ґалерії була вщерть заповнена. Програму свого концерту хор „Ярослава" розпочав „Молитвою за Україну" слова Т. Купріти, в музичній обробці М. Федорова. Хор проспівав 15 пісень. Багато з них були народні пісні в музичних обробках А. Грицая, Г. Верьовки, Д. Луценка, Т. Гриценка та І. Майчика, а крім того, пісні на слова Л. Українки, М. Ткача, М. Хромся, Ф. Колесси, Л. Забашти, Кривенького та Р. Савицького.

Усі пісні були виконані надзвичайно професійно, що вказувало на високий музичний рівень хору, якому акомпаньювала Петруся Щур, вчителька двомовної англійсько-української програми та одночасно студентка педагогічного відділу Торонтонського університету.

Динамічна експресія, чистота звуків, прецизія та музична інтелігентність з українською музикою, безперечно, цільно доходила до слухачів, захоплених вже самою презентацією хору „Ярослава".

Головними точками програми були сольо: Г. Іван, М. Юзвишин, та дуети, які виконали М. Косць і А. Іванчук та М. Косць і І. Мельник. Вміло вкладена програма, переплетана хороводами, „Марена" в музичній обробці К. Домничева та „Не шуми, калинонько" слова Д. Луценка, в хореографії Мирона Тарасюка, була доповнена сольо на піяно у виконанні Д. Легейна, який з надзвичайною прецизією виконав Етюд „Зимовий вітер" опус ч. 25, число 11 Шопена та „Мадярську Рапсодію" число 11 Ліста.

Усі точки програми публіка обдарувала гарячими оплесками, а кінцевій овації не було кінця, як також і закулісним зустрічам. Причини цього різні. Одних притягнули питання, на які вони шукали відповіді, інших — цвіт жіночої краси, ще інших, як мене,—одне і друге. В першій мірі, чому відомий соліст-баритон вирішив створити хор—з цим питанням звернувся я до диригента хору Ярослава Щура. Відповідь: „...Я народився в пісні і ніколи не вступлюся з цієї дороги... нам треба йти вперед з культурою, бож наші батьки нічого більше зі собою не привезли."

Питання: В чому полягає успіх вашого хору?

Відповідь: Праця і ще раз праця. Для цього маємо знаменитий склад дівчат, багато з яких вперше виступало перед публікою. Власне в них лежить заслуга і успіх нашого хору. Дівчата, пов'язуючи пісню і приятельство, створили велику силу, яка переламала лід, доходячи до професійного рівня виконання хорової пісні.

П.: З якими проблемами ви зустрілися на дорозі вашої праці?

В.: Зрозумілим є, що хор, створений одною людиною чи в нашому випадку родиною, а не організацією, має більше проблем у зрозумінні для своєї праці та в чисто мистецькому контексті. Однак, відданість дівчат та допомога о. Добрянського і Шевченківської Фундації Вінніпеґу, допомогла нам поступово йти в нашій праці.

П.: Які пляни має „Ярослава" на майбутнє?

В.: Є їх багато; з головних готуємось до концерту на 22-го січня, який відбудеться в Едмонтоні. На весні плянуємо поїхати з концертами до ЗСА.

Ярослав Щур є не лише солістом, диригентом, батьком чотирьох дітей, але й вчителем музики у державних школах Вінніпеґу, де провалить чотири хори.

Ярославові Щурові, людині, відданій праці для збереження української ідентичности, як і усім членам хору „Ярослава" слід погратулювати та побажати успіхів в майбутній праці для розвитку українського хорового мистецтва.

НОРБЕРТ

В Йорк...

Закінчення зі ст. 5.

вали під умілим проводом о. Лозинського й всі засвітили свічки в пам'ять жертв голоду.

Після панахиди відбулося відкриття виставки фотографій і документів про голод у галерії Самюїл Закс у Стонг коледжі. Виставка складалася з матеріялів із архіву Марка Царинника, з монтреальської виставки Зорянни Гриценко-Лугової, з вінніпеґської виставки „Мамо, хліба!" й с телевізійної програми СіБіСі „Птахи не співали" Олега Румака. Біля всіх фотографій й документів були пояснення української й англійською мовами.

Відкриваючи виставку, Елізабет Сабістон, професор англійської літератури в Йорк університеті й голова Стонг коледжу, промовила до приблизно 75 людей. У своїй промові вона представила головні факти про Голод - штучне створення його, розмір, байдужість західніх урядів і остаточне знищення не тільки селян, а й українського відродження. Вона процитувала з проповіді англійського поета XVII ст. Джан Донна: „..Коли хтонебудь умирає, умирає частина моєї істоти, бо я є частиною людства...".

Проф. Сабістон підкреслила цю думку Дж. Донна про участь кожної людини в людстві і заявила, що „кожного разу, коли ми свідомо не звертаємо уваги на терпіння, чи то африканськких народів, чи то афганістанців, - кожного разу, що ми посміхаємося із канадського ідеалу багатокультурности, ми вбиваємо частину себе. Коледж Стонґ гордий, що в його ґалерії поміщено цю виставку, яка віддзеркалює національне життя й терпіння важливої канадської етнічної громади й віддзеркалює наше гуманістичне прагнення суспільної справедливости, наше почуття минулого, на якому ми мусимо будувати наше майбутнє, і наше зобов'язання будувати зв'язки поміж людьми".

Романа Багрій-Пікулик, професор української літератури й мови в Йорку, представила провідників українських організацій, присутніх на відкритті: д-р Петро Глібович, голова КУК Онтаріо; проф. Орест Рудзик, голова Торонтонського КУК; проф. Василь Янишевський, голова Комітету дослідження голоду; Марія Підкович, голова Комітету Українок Канади. На відкритті були також присутні представники з екзекутиви польського конґресу в Канаді. Проф. Багрій-Пікулик подякувала спонзорам, зокрема Стонґ коледжові, й директоці ґалерії Закс - Діксі Вустер і Ользі Сірак, яка є адміністраторкою Стонґу.

Проф. Орест Субтельний з відділу історії й відділу політичних наук в Йорку у своїй промові з'ясував причини відзначення голоду: поперше, для знання й дослідження фактів; подруге, для розвитку вміння критичного думання, яке має змогу не бути обдуреним пропаґандою; потретє, й найважливіше, для створення символічного хреста для мільйонів жертв, які померли без хреста.

Підсумовуючи, проф. Рудзик підкреслив важливість таких відзначень в університетському й англомовному середовищі. Панахиду й виставку зфільмували два неукраїнські студенти університету Йорку, Скотт Валас і Алі Казімі.

У вівторок, 15-го листопада, відбулася доповідь професора Богдана Кравченка з Альбертського університету й Канадського Інституту Українських Студій на тему: „Штучно створений Великий голод в Україні — 1933: причини й наслідки".

Користуючись багатьма дотепер невживаними матеріялами, проф. Кравченко описав сталінську індустріялізацію й примусову колективізацію й підкреслив, що голод був свідомим геноцидом українського селянства. Також описав знищення української інтеліґенції. Після доповіді, на якій було коло 80 людей, відбулася жвава дискусія.

16-го листопада, прочитав доповідь письменник Марко Царинник на тему „Сліпе око на вбивство". Він цитував з багатьох новознайдених документів, які ясно показують, що американський уряд, а зокрема британський уряд, багато знали про голод в Україні і свідомо вирішили не допомагати. Після доповіді було телевізійне інтерв'ю з британським письменником Малколмом Маґґариджом. Іронічним було те, що доповідь Марка Царинника відбулася якраз у день п'ятидесятиліття встановлення дипломатичних зв'язків між ЗСА і Совєтським Союзом.

Тиждень відзначення голоду закінчено літературним вечором про голод.

Твори вибрали й читали Марко Царинник і Марта Горбань-Царинник. Після короткого вступу про знищення письменників, вони читали англійською мовою уривки із спогадів Любченка, Дрижевської, із автобіографії Копилева, із автобіографічного есею Мойсея Фішбейна. Українською мовою читали уривок із роману Василя Барки „Жовтий князь" і деякі поезії Олександра Смотрича. Літературний вечір відбувся в Стонґ коледжі.

Український Студентський Клюб Йорк універсітеру

У 40-ий день смерти св.п. Петра Кучми

Двадцять першого листопада відійшов у вічність один із найстаріших піонерів української еміграції св.п. Петро Кучма, що все своє життя присвятив для української громади, в першу чергу Українському Народному Союзові, для його росту і розвою. Покійний був одним із творців та основоположників цілого громадського і культурного життя у великій метрополії Ню Йорку, включно зі заснуванням 361-го Відділу УНС та Товариства „Дністер", що в тих часах було одним із допомогових товариств, що давало допомогу своєму членству. Св.п. П. Кучма був його довголітнім фінансовим секретарем на протязі 37 років. Він був також довголітнім головним радним УНС, а потім довголітнім головним контролером Головного Уряду УНС. Своєю смертью залишив у смутку Товариство та його членство і велику українську громаду в Ню Йорку. Невблаганна смерть перетяла нитку його творчого життя.

Смерть — це закономірне явище в людському житті, смерть — це останній акт людської мандрівки по цій землі, це брама, через котру кожний мусить перейти з життя земного до життя вічного. І хоч кожний з нас знає, що ніхто не може оминути цієї зустрічі зі смертю, все ж таки втрата людини через смерть викликає біль та глибокий жаль, особливо тоді, коли відійшов від нас той, кого ми любили, до кого ми мали пошану та разом довгі роки співпрацювали. Особливою рисою св.п. Петра була велика рівновага духу і зовнішний спокій, з яким він ішов крізь життя. Завдяки шляхетним прикметам характеру, він з'єднав собі пошану і любов. З природи веселий та лагідний, вмів гуртувати довкола себе друзів доброї волі, тому залишив серед них глибокий жаль та невмирущий спомин. В особі сл.п. Петра відійшла від нас людина кришталього характеру, чесна, обов'язкова та жертвенна. Відхід його у вічність не тільки для нашого товариства, але й для цілої української громади є болючою втратою.

Роман Крупка

Адріян Бриттан...

Закінчення зі ст. 1.

діставав раз-у-раз високі відзначення, як наприклад, Нагорода Пабльо Кассаля, і виграв компетиції на різних музичних конкурсах. Поруч списка цих професорів, не менш сильне враження викликає в читача список вже виконаних проєктів Адріяна Бриттана на його успішному музичному шляху.

Відданий наскрізь своїй диригентській професії, А. Бриттан розповідає із захопленням про вже пророблену працю диригента оперних постановок в університеті, де він працював. Тут „Продана наречена" і „Богема" Пуччіні, і „Всі вони такі" Моцарта, і „Ріголетто" Верді, й „Аріядна з Наксосу" Ріхарда Штравса. Всі ці опери з великим успіхом, якщо судити з прекрасних рецензій у пресі,-дирикував молодий маестро. Треба сказати, що не тільки оркестра, але солісти і хори були також його відповідальністю. Крім опер, під його вправною батутою йшли багато концертів симфонічної музики, як симфонії Бетговена (Перша, Друга, Третя, П'ята, Сьома і Восьма), симфонії Перша і Третя Брамса, симфонії Дворжака Шоста і Восьма та інші його симфонічні твори; у репертуарі диригента А. Бриттана є Мусоргський, Шуберт, Мендельсон, Сібеліюс, Прокоф'єв, Бородін, Гендель, Гайдн, Ліст, Моцарт, Россіні, Чайковський, Вівальді, Вагнер, Хачатурян, Ґріґ, Гумпердінк, обидва Штрауси — Йоганн і Ріхард, та багато модерних американських композиторів. Знову ж і тут не бракувало найкращих професійних відгуків про всі ці концерти, про які читаємо в друкованих матеріялах, які ласкаво маестро дав до нашої диспозиції.

Захоплення інструментальною музикою і особливо — оперовою, проте, не примусило Адріяна Бриттана залишити його „попередньої любови" — скрипки. Він виступає і далі із скрипковим сольо та грає в різних мистецьких групах, як у дуетах, тріо, квартетах чи взагалі в малих ансамблях.

У той час інтенсивних виступів із скрипкою мав молодий Адріян Бриттан нагоду не раз у концертах виконувати твори українських композиторів — Скорика, Грудина, Лисенка, Косенка та інших. Цей репертуар виконував скрипаль радо на українських імпрезах, на яких маестро ніколи не відмовлявся виступати, чи це було в Римі для Патріярха, чи на Союзівці, чи в Ню Йорку в Літературно-Мистецькому Клюбі, чи в Українському Інституті Америки ще студентом. Але найчастіше виступав молодий скрипаль перед українською авдиторією в Чикаго, в Інституті Українського Модерного Мистецтва, даючи там концерти-бенефіси, як і в інших українських осередках середнього заходу ЗСА. Українські окремі твори включав наш скрипаль також у його інші концерти, бо з патріотичної української родини походить і був в молодих роках активним пластуном (належав до куреня „Лісові Чорти"), а „Долина міста" Ню Йорку йому добре відома не тільки як пластунові, бо церква св. Юра — його церква, де він був кілька років диригентом церковного хору ім. Андрея Шептицького.

Власне в церкві св. Юра підсилилося його особливе захоплення співом і хоровим мистецтвом, бож українці вміють і люблять співати. По церквах українських, як католицьких так і православних, існує для хорів просто унікальний вибір найдобірнішого репертуару від Березовського і Веделя починаючи, через Бортнянського, і до всіх сливе композиторів доби по Бортнянському XIX і XX століть. Але не хор і не оркестра, хоч оркестрою керував понад сім років у Норт Дам і де-інде, а якраз опера стала всепоглинаючою місією творчої праці А. Бриттана тепер. Адже у опері є все: драма, спів, сольовий і хорри, музика і мистецьке тло, навіть балет. Є власне та „музична драма", про яку, як імператив, згадував Р. Вагнер у свій час. І це також у опері маестро віднайшов знову свою попередню відданість романтизмові і клясицизмові, залишаючи своє недовготривале захоплення модерною музикою, що і в нього було даниною часові, даниною молодості його покоління. Тепер, каже, що переконався знову й знову, що нема нічого кращого понад клясичний і понадто романтичний стиль у музиці, особливо ж у оперній музиці, де „модерн" зовсім не прийнявся. Зрештою цього і треба було сподіватися, бо і загально в різних галузях найвищих виявів людського духу помітний тепер зворот до непроминальних вартостей „минулого": краси, гармонії й стримління до досконалости, до виявів високих шляхетних почуттів і самопожертви, що їх так рясно розсипано по всіх операх минулого й передминулого століття, — їх Р.Л Бриттан так добре знає, ними захоплюється і готує їх для подиву глядача-слухача.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

Філядельфія, Па. Управа 375-го Відд. УНС повідомляє своїх членів про це, що Річні збори Відділу не відбулися, як було заповіджено 15-го січня, а ВІДБУДУТЬСЯ в НЕДІЛЮ, 29-го СІЧНЯ, о год. 2-ій по пол. в канцелярії Окружного Комітету при 5004 Н. Олд Йорк Рд., Філядельфія, Па. — П. Тарнавський, секр.